

OUR
LIFE

НАШЕ
ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Із Ювілейного бенкету СФУЖО у Філадельфії

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Травень ч. 5. May 1969

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVI. ТРАВЕНЬ Ч. 5.

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурчинська,
Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта
Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 15 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

М. Сич: Матері
Нові переслідування?
М. Ржепедька: Народне мистецтво
в ЗСА
О. Дучимінська: Про один ювілей
„Просвіти“
Також Союзянка: Чи це справді наша
організація?
Л. Письменна: Ми підемо понад Дні-
пром
Л. Б.: Успіхи молоді
І. П.: Хатка, що в ній народився Т.
Шевченко
Дві Христини: Дякуємо!
Л. Бура: Для пам'яті сестри
Занепокоєна: Чи їхати дітям в Укра-
їну?
Добродії нашого Музею
При громадській роботі
Зірка: Мешкання для родини з дітьми
І. Кашубинська: Обід улітку
Наталка: Цілком ясно!
З. П.: Подарунки в День Мама
О. Цегельська: Розкажім собі якусь
казку
М. Федорович: Хто мене кличе?
Г. Явір: На зеленому лужку
Х. Пекарчук: Вояцьким шляхом

На обгортці:

П-ні Марія Харина, голова Ювілей-
ного Комітету, відкриває ювілейний

OUR LIFE

VOL. XXVI. MAY No. 5

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna. under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
с/о No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Hus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rouchstr. 22

бенкет СФУЖО для 22. березня 1969 р.
у Філадельфії. Праворуч сидять п-ні
Олена Залізняк, голова СФУЖО і п-ні
Олена Лотоцька, діюча містоголово
СФУЖО.

На терені США

4. травня — Свячене, пов'язане із
1000-річчям кн. Ольги — 64 Від-
діл США в Нью Йорку. :
17. травня — Свято княгині Ольги —
11 Відділ США у Трентоні
18. травня — Семінар Культ.-Освіт-
ньої Комісії США — Окр. Рада
США в Нью Йорку.
7. і 8. червня — Річні Збори Головної
Управи у Філадельфії
15. червня — Прогулька на Союзів-
ку — Окр. Рада США в Ньюарку
28. вересня — Свято княгині Ольги —
5. Відділ США у Дітроїті
11. і 12. жовтня — Прогулька до Ва-
шінгтону — 64 Відділ США в
Нью Йорку.
26. жовтня — Відкриття Жіночої Об-
разотворчої Виставки — 64 Від-
діл США в Нью Йорку.

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо,
оснований на списку виховного жур-
налу „Перентс“. Усі подані фільми —
відповідні для дітей.

ЯНГОЛ У МОЙІ КИШЕНІ — The
Angel in My Pocket. — Приємна ко-
медія, в якій священик зустрічається
з резвременною громадою. Грає Енді
Гріфіт.

БЕН-ГУР — Ben-Hur. — Роллю кня-
зя Юдеї Бен-Гура грає в цьому філь-
мі Чарлтон Гестон.

НЕ ДИВИСЯ ТЕПЕР — Don't Look
Now. — У цій комедії виступають
три знамениті артисти-коміки Бурвіл,
Фюн і Террі Томас і завдяки їм філь-
мова дія займає глядача, хоч фабула
фільму шаблонна.

ГУРУ — Guru. — У цьому фільмі
розвивається конфлікт між учителем
і учнем, що полягає в різниці світо-
глядів. Учитель (Гуру) — це інду-
с, що має вчити молодого англієця
(Майк Йорк) гри на гітарі.

ГАННІБАЛ БРУКС — Hannibal
Brooks. — Воєнні мотиви ще не пе-
ревелися в фільмах. У цій комедії по-
казана доля полоненого англієця, що
втік із полону разом із слонем із
Мюнхенського зоопарку.

НЕЙМОВІРНА ПОДОРОЖ — The
Incredible Journey. — Один із філь-
мів Волта Дізнея, де на приязні сім-
ського kota і двох собак основано
цю подорож.

Наше Життя

РІК XXVI.

ТРАВЕНЬ, 1969

Ч. 5

Михайло Сич

Матері

Вітри з тополями
гомоніли, говорили —
та нікуди їм від своєї землі.

Журавлям розлука
кривавить крила,
а все ж летять кудись
журавлі.

Мамо, як провозжали мене
до школи:
штанці на шлейці через плече...
Нині в серці засіла осколком
тривога...
й туга людська пече.

І я журавлем полетів із хати —
на шляху не переймеш ті роки,
ті дні!
а десь у далекім дитинстві мати
заробля загорьовані свої трудовні.

Зранку в полі,
вітрами обпечена,
пальцями обцілює грудочки,
а ввечорі полум'я пашить із печі —
аж скидають
по кутках сорочки.

Червоним і чорним у хрестик — морюки —
і сивим сніжком на зажурених скронях,
я завжди над ними стою, наче сонях.

Прийду-прилечу
до селянської хати,
з ромашок у помі сплету вам вінок.
В руки ваші натруджені зрониться:
— Мати!

Вам так боляче й радісно:
— Синку,
синок!

Із збірки „Березневий вир“

Нові переслідування?

Останніми часами доходять знову до нас тривожні чутки про нову хвилю переслідувань Українських Церков на Рідних Землях. Арешт Владики Василя це лиш одна із подій, які вказують на це нове насилля. Тут понищено церкви, там наложено величезні податки на церкву, то знову розв'язано жіночий православний монастир на Київщині: усе це вказує, що переслідується не Католицьку Церкву, а Українську Церкву.

Ворожнеча комуністичного режиму до Церкви — нічого нового. Переслідування Української Церкви, це нищення зв'язку народу із своїм минулим, своїми традиціями і надіями. Цього року минає тисяча років від смерті княгині Ольги, яка дала початок буйному розвитку християнства в Україні. За цих тисячу років християнство глибоко вросло в українську психіку і неможливо тепер відрізнити народній побут від християнських традицій. Мало того — церковні пам'ятки України, це свідки славного минулого, своєї історії, своєї літератури, свого мистецтва. Москва не може допустити до розвитку, чи навіть до існування таких „сепаратистичних“ традицій чи ідей.

І тому почались нові переслідування. Але чи справді вони нові? Чи не є це лиш нове звено в тяглому ланцюгу, яким режим старається закувати душу народу? Усі ці „відлиги“, ці „полекші“ виглядають радше на провокаційні заміри.

Цього ми не сміємо забути, не сміємо перестати бути сумлінням можних світу цього. В цей історичний рік Української Церкви треба нам вистерігатись „усучасненої американізації“ наших Церков, а також, більше як коли небудь, звернути увагу світу на положення християнських Церков у Советському Союзі.

З Головної Управи СУА

Народне мистецтво в ЗСА

П-ні Марія Ржепецька
Mrs. Maria Rzepecky, UNWLA
Folk Art Chairwoman

Музей Нар. Творчости СУА у Нью Йорку став найбільшим надбанням цієї ділянки праці. Тому стараємось його розбудувати й доповнювати. Першим кроком до того буде випрацювання картотеки й каталогу, дальшими— постійні джури, придбання нових експонатів, започаткування серії листівок із ділянки нар. мистецтва.

Для тієї розбудови потрібні матеріальні фонди. Їх можемо придбати через постійні патронати наших Відділів, інших організацій та окремих осіб. Добродій Музею вплачує річну вкладку 100 дол., Опікун Музею річну вкладку 50 дол., а Прихильник Музею річну вкладку 25 дол. Таблиця зі списком наших патронів буде уміщена при вході до Музею.

Дотепер приєднали ми 5 Добродіїв (1, 57, 59, 64, 83 Відділи СУА), 7 Опікунів (7, 22, 28, 43, 72, 82, 91 Відділи СУА) і 8 Прихильників (4, 10, 16, 24, 34, 62, 70, 73 Відділи СУА). Це вже є підстава, на якій можемо працювати.

Ухвали Комісії Нар. Мистецтва на XV. Конвенції С8УА

1. Музей Нар. Творчости СУА у Нью Йорку є поважним осягом звітного часу і тому його розвитку і скріпленню треба присвятити якнайбільшу увагу.

а) Комісія, що опікується Музе-

ем, повинна поширити свою дію на фахове впорядкування Музею, на засіблення його в каталог, сувеніри та ведення освідомної діяльності у формі курсів, показів і виставок.

б) Кампанія за створення фінансової бази Музею повинна бути скріплена. Окружні Ради повинні зайнятись придбанням Опікунів, Добродіїв і Прихильників серед Відділів. Треба створити осередок прихильників Музею з-поміж любителів нар. мистецтва.

в) Побажано було б підготувати Музейний Фонд обов'язковим.

2. Огляд нар. вбрання, що його дістали в 1967 р. Окружні Ради, повинен прийняти форму доповіді у двох мовах із прозирками.

3. Заходи коло створення пересувної виставки, до чого закликаємо Окружні Ради, слід продовжувати. До тепер тільки дві Окружні Ради дали ініціативу до того у своїй Окрузі.

4. Треба змагати до створення дослідного центру укр. нар. мистецтва, що розглядав би його окремі ділянки й випрацював би на прямі їх розвитку. Найкраще при Музею СУА, однак про осідок такого центру буде рішати наявність фахівців.

5. Стверджуємо велику активність наших Округ у виступах із виставками, показами, курсами й базарами нар. мистецтва. Треба змагати до вишого рівня тих виступів як щодо влаштування їх, так і виставлених там виробів і інформатії, що їх супроводжає.

Марія Ржепецька, голова,
Лідія Бурачинська, Оксана
І. Щур, Марія Савчак, Д.
Плав'юк, Ярослава Сена,
Анна Сіпсак, члени.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
У РОЦІ ВЕЛИКИХ РОКОВИН
1000-ліття смерти княгині О л ь г и

проголошує

КОНКУРС

НА ІКОНУ ЦЬОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
СВЯТОЇ

Запрошуємо до участі в Конкурсі всіх українських мисткинь, що схочуть звеличати княгиню Ольгу, володарку української землі.

Умови Конкурсу: По розгляненні надісланих праць Мистецьке Жюрі признає за найкращі ікони 1. нагороду 250 дол., 2. нагороду 150 дол. і 3. нагороду 100 дол.

Реченець Конкурсу: 15. грудня 1969 р.

Ікона залишається власністю мисткині.

Склад Жюрі буде поданий пізніше.

Мистці покривають кошти транспорту й асекурації на Конкурс, зворот на рахунок СУА.

При пересилці з заграниці прохаємо порозумітися з Комітетом Конкурсу.

Праці прохаємо надсилати до Централі СУА, подаючи прізвище авторки в заліпленій коверті.

НОВИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ВЕЧІР У ДІТРОЙТІ

Округа Дітройту з успіхом проводить ось уже п'ятий регіональний вечір. Перед тим відбулися — полтавський, гуцульський, волинський і київський. А 16. березня 1969 р. 81 Відділ СУА ім. Олени Степанів улаштував Вечір Закарпаття. Програма складалася з доповіді, деклямацій, виступу жіночого квартету танкової фантазії на тему „Закарпатське весілля“. Про цей вечір подамо точніше звітлення.

Увага!

Культ.-освітні референтки!

У святочному часі багато Відділів провели виставки і покази писання писанок. Чи Ваші писанкарки користувались літературою і подали справді стилеві зразки? Чи могли Ви поінформувати також слухачів про Україну? Пам'ятайте, що тільки тоді ці покази приносять нам користь.

Марія Ржепецька
референтка нар. мистецтва Гол. Управи

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1969

Про один ювілей Просвіти

Святкуючи 100-ліття Просвіти у 1968 р. ми чули багато слів про її рушійну роль у процесі нашого Відродження. Ще немає змоги накреслити її справжніх заслуг у формуванні нашого національного Я. Для цього потрібно матеріалів, що тепер недоступні. А нам особливо цікаво було б простежити, яку участь брало українське жіноцтво у праці Просвіти та наскільки воно у своєму розвитку з неї скористало.

Та заки можна буде виконати таку студію, нехай послужить нам за приклад один етап праці Просвіти. Це був 40-літній ювілей її у 1908 р. та коротко потім скликаний Перший Український Просвітньо-Економічний Конгрес.

Сорокліття Просвіти відзначено З'їздом у грудні 1908 р. Це відбулося у Львові у залі Сокола. Велика частина присутніх — це були голови Просвіт, у більшості селяни. З'їзд відвідав Митрополит Шептицький, що промовив тепло й заохочуюче до просвітніх діячів. На залі були присутні тільки дві жінки — Константина Малицька, що належала до Управи Просвіти й Олена Охримович, голова Освітнього Клуба Студ. Громади.

На цьому З'їзді постановлено вшанувати ювілей влаштуванням Конгресу. Це була справжня нагода виявити значення й осяги тієї організації. Як на тодішні суспільно, громадсько та політично невідрадні обставини Просвіта мала за собою великий пройдений шлях. Вона вперше об'єднала широкі народні маси, що були стримані у своєму розвитку панщиною і ще далеко не були готові зайняти своє місце в тодішній суспільності. Водночас вона з'єднала майже весь загальний позитивний інтелектуального елементу для підмоги в піднесенні українського народу. Так що за ті перші, нелегкі десятиріччя діяльності було багато зроблено, як для просвічення народу, так і для піднесення його самопочуття і його активізації.

„Просвіта“ вибрала найсуттєвішу форму вшанування свого ювілею: конгрес, себто можливість зустрічі загалу людей доброї волі

для обговорення найважливіших проблем, обміну думок та узгодження метод дальшої праці. Запас енергії та матеріальних фондів використано не на блискучі паради, але для активізації підготовки до суттєвих завдань, для майбутності.

На цьому Конгресі зустрінулися та обмінялися думками українці з різних закутків Батьківщини, різного обряду, віку та рівня освіти. Переступаючи безліч різних економічних, правних та політичних труднощів, відчинили собі кордони, які накинени нам століттями прорізували наш живий народний організм.

Дуже відрадним явищем була природня та здорова пропорція учасників Конгресу, яких всіх разом було понад 760. Одну третину заповнила молодь, чим проявила свою громадську зрілість та почуття відповідальності за обов'язки, які в скорому часі доведеться їй перебрати. Слідуючими по численності були духовенство й жінки, себто ті, в чиїх руках спочивало формування громадського життя.

Немало було теж і професіоналів, науковців, публіцистів, та сіль суспільного життя — громадські діячі.

Велика шкода, що не маємо можливості розглянути тут цілості Конгресу. Спинимось ще тільки на згадці, яку роль зайняли в ньому жінки. Як їхня кількість так і активна участь у праці Конгресу творила повних десять відсотків у порівнянні до загальної кількості учасників. Були включені в Президію та склад Комісій, брали живу участь як доповідями так і дискусією. І знов слід пригадати, що майже до того часу на терені Галичини жінка не діставала ніякої формальної освіти, не була включена в професійну працю, тільки зведена як у доброму так і негативному значенні до чотирьох стін хати. Конгрес припав на час, коли ряд різних можливостей почав перед українською жінкою відчинятися, в тому числі й університетські студії. Тому якраз і студентки університету та учительки творили перевагу учасниць. Чи не найбільш відрадним була однаке

Із ювілею 20-ліття СФУЖО у Філадельфії:

При голоснику п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, поруч неї п-ні Олена Залізняк, голова СФУЖО і п-ні Олена Лотоцька, почесна голова СУА.

From the 20th WFUWO anniversary in Philadelphia:
From left to right Mesdames Stefania Pushkar, UNWLA President, Olena Salisniak, WFUWO President and Helen Lototsky, UNWLA Honorary President

На актуальні теми

Чи це справді наша організація?

У березневому числі Н. Ж. Союзянка зачепила тему, що вже здавна мене хвилює. У статті „Чи це справді наш журнал?“ вона заторкнула питання, чому Відділи нерado складають пожертви на пресовий фонд журналу. Пише, що часто треба на Відділі провадити „гарячу дискусію“ тому, що членки вважають більш доцільним — признати більшу пожертву на ту чи іншу ціль, ніж на почини Централі.

І справді! Я зауважила, що збірки нашої громади на якусь означену ціль наші Відділи приймають з ентузіазмом і пожертви вливають щедро, часом навіть неспівмірно з грошовими мож-

поьяв селянки та міщанки, якої доля була якраз суттєвою проблемою у відродженні народу.

Окрім спільного святочного відкриття, праця Конгресу була розділена поміж чотирьох Секцій. В трьох із них зачитали реферати жінки: Секція Просвітно-Організаційна — 2 реферати; Секція Гігієнічно-Гуманітарна — 3 реферати; Секція Рільничо-Економічна — 2 реферати; Секція Кооперативно-Економічна — 0. Разом 7 рефератів (всіх 70).

Зміст і автори рефератів: Бачинська з Барвінських Ольга: „Ваканційні оселі“, секція I; Бородієвич (Блажкевич) Іванна: „Годівля криликів“, секція III; Жураківська Ольга: „Про фахові школи домашнього господарства для дівчат“, секц. III; Кобринська Наталя: „Захоронки, їх значення і розвиток“, секц. II; Коцовська Валерія: „Організація міських захоронок“, секц. II; Малицька Константина: „Видавництво для дітей і молоді“, секц. I. Рибчаківна (Домбчевська) Ірина: „Народні забави та ігрища“, секц. I.

Таким чином маємо повне право сказати, що коли Перший Український Просвітно - Економічний Конгрес був іспитом зрілості для громадянства даної доби, то воно здало його успішно, здали його й наші жінки.

ливостями Відділу. Відділи радо включаються в такі місцеві акції. І так, напр., довідуємося з преси, що Відділи жертвують поважні суми, не раз і 1,000 дол., на різні громадські акції, а зовсім нічого, або неспівмірно мало, на Музей СУА або Будівельний Комітет Дому СУА у Дітройті. Мушу тут зназначити, що я не проти жертвенности на громадські цілі. Це є актуальні ключі, що мають далекосягле значення і їх повинні наші Відділи підтримувати.

Але давня приповідка каже, що „сорочка ближча, як кожух“. Чи не треба нам застановитися при розділюванні фондів над акціями і кличами нашої власної організації? Адже ми їх на Конвенції ухвалили, про них читаємо в нашому журналі, ними пошаємось перед нашою громадою і за них наша громада нам вдячна. А до них наші Відділи чомусь байдужі.

Бо й справді, скільки маємо жертв на Виховний Фонд, що підтримує акцію Дитячих Світличок? Чи багато датків вплинуло на Музей Нар. Творчости СУА в Нью Йорку, що репрезентує нашу народну культуру? Про Фонд П'ятсот усі призабули, а він допомагає поворотцям із заслання. А Фонд Зв'язків і Репрезентації уможливує нам контакт з американськими і чужинецькими жіночими організаціями.

Дуже часто ініціатива збірки у Відділі викликана випадковим листом або приватним проханням. Вистачить написати „серцеципательного“ листа, коли всі готові — не провіривши обставин — дати з власного гаманця або з каси Відділу відповідну суму. А заклики власної організації чекають роками на здійснення. Наприклад ухвала про створення бібліотеки при Окружній Раді.

Та й ще одне дивне спостереження хочу тут згадати. Коли вирине проект участі Відділу в нараді чи імпрезі сусіднього Відділу чи Округу, то дуже довго будуть радити і застановляться, чи варто витратити гроші на кошти дороги чи вступу. Так наче б то не був вклад у нашу власну організацію! Адже з кожної імпрези, з кож-

ної наради членки приносять якесь враження, якийсь досвід. Та й сама зустріч членок різних Відділів і Округ шось еарта. Це нас скріплює, це нас об'єднує. Такий вклад у нашу організацію повернеться нам сторицею в дальшій роботі. Біда тільки, що не все хочемо це зрозуміти!

Оцих кілька думок прийшли мені, коли я прочитала згадану статтю. Мушу сказати, що цього не можна узагальнювати на всі Відділи, бо багато з них мають належне зрозуміння. От, тепер пожертви на ювілейний пресовий фонд Н. Ж. є доказом того. Але все ж таки це явище існує і я вдячна Союзянці, що вона це порушила. Може ще дехто висловиться в цій справі?

Також Союзянка

Новинки з Централі

Дня 2. березня 1969 р. відбувся Окружний З'їзд Окр. Ради СУА у Ньюарку, яким проводила п-ні Лідія Бурачинська, містоголова Гол. Управи. Головою Окр. Ради вибрано п-ні Дору Рак. Дня 16. березня відбувся Окружний З'їзд Окр. Ради СУА у Нью Йорку. Від Централі прибула п-ні Стефанія Пушкар, голова. Головою Окр. Ради перевибрано п-ні Оксану Рак.

Дня 20. березня 1969 р. відбулась у Нью Йорку нарада референток Нац. Ради Жінок Америки, в якій взяла участь п-ні Стефанія Пушкар, як референтка міграції. П-ні Пушкар зложила звіт своєї ділянки, призначений для Конгресу Міжнар. Жін. Ради, що відбудеться в січні 1970 р. у Бангкоку.

Дня 22. березня 1969 р. відсвятковано у Філядельфії Ювілей 20-ліття СФУЖО. Головою Ювілейного Комітету була п-ні Марія Харина, а секретаркою п-ні Осипа Грабовенська, секретарка Гол. Управи. Доповіді й виступи в часі ювілею мали — пп. Стефанія Пушкар, голова, Лідія Бурачинська, заступниця, Осипа Грабовенська, секретар, Олена Климишин, виховна й Ірина Пеленська, пресова референтка.

Приналежність до жіночої організації — це доказ громадської зрілості кожної жінки.

Ми підемо понад Дніпром

Н о в е л а

Сонце ще не прокинулось. Ще тільки — вітерець, провісник ранку, трохи тривожний, поривчастий, він завжди такий перед світанням. Сонце ми зустрічаємо вже далеко за містом. Чисте-чисте, на безхмарному небі. І повітря навколо нас чисте. І тиша. Глибока. Навіть кроків наших не чути, тільки сивий слід по росі.

За плечима у мене легенький наплечник. Хіба нам з тобою багато треба? Головне, щоб удвох. Тільки — вдвох. Ми ж так довго чекали цього. Місяці, роки, ціле життя... Я обнімаю тебе за плечі, щоб поруч іти. В тебе кроки дрібніші, це нічого, просто я повільніше іду.

Ти відчуваєш — як ми відразу казково розбагатили? Вся земля до обрію — наша. Ми йдемо по ній — куди захочемо, спиняємось, лягаємо на траву і дивимось у небо. Ми можемо сміятись, співати, гукати на повний голос і не боятись нікого. Я заглядаю в твої очі, цілую їх, і вони враз темнішають. Я люблю, коли вони так темнішають... Не ховай обличчя. Ближче. Ще ближче!

Тепер ти скажеш мені все, чого досі не встигла сказати. І я. Є безліч слів, які можна сказати тільки там. А потім ми будемо мовчати. Це теж прекрасно — мовчати. Слухати, як дихає земля. Як прозоро бринить повітря. І знати, що день — увесь, до останньої хвилини, наш. Тільки наш. І наступний. І ще багато днів — для нас. І тоді з твоїх очей зникне найменша тінь смутку і недовіри.

Не хитай головою, ти не завжди мені повністю вірила. Я теж — не завжди. Чому? Чому ми так часто псували життя своє боєм і підозрою? Яке безглуздя! Але цього більше ніколи не буде. Правда? Я бачу — ти зараз так само віриш мені, як і я тобі. Я бачу всю твою душу до дна, а в ній немає жодного темного куточка. Ми знищили межу поміж тобою і мною. Є — ми і наше. Ти розумієш це? Скажи мені те, про що зараз поду-

вала. Повтори. Рідна... Я — теж. Назавжди. До самої смерті!

А тепер озирнись, ми виходимо на високий берег — до нього. А він — широченний. Бачиш, який він став широкий? Як море. Як гостинно розкриває нам назустріч свої сині обійми!

Здрастуй, Дніпре! От ми й прийшли до тебе. Як давно ми хотіли цього! Іноді — забували, втрачаючи час, іноді будні долали мрію, але вона оживала і ми знову вертались до неї. І таки прийшли. Ми вклоняємось тобі, Дніпре, заповітна мріє!

Тепер вже ти наш. Ми візьмемо собі твої хвили, твою прохолоду, твою широчінь. І сиві легенди, безцінні скарби українського слова. І хиткі, мов надія, рибальські човни. І стрімкі ракети на підводних крилах. І старі пароплави. І струмування води, і гарячий пісок, і запашні леза татарського зілля в затоках... Навіть важко збагнути, осягнути душею все наше багатство!

Ну — в воду, щоб бризки стовпом і райдуга в них! Не пірнай так

глибоко, я не хочу й на мить губити тебе. Пружна, зелена вода така свіжа, відразу змиває втому. Ти помітила, як навколо виграють тонкі блискітки рибок-малюків, лоскотливо торкаючись тіла? Не полохай, не треба. Давай тихенько вийдем з води на іскристий пісок.

Сонце! Скільки ж сонця на світі! Ми вгортаємось в нього, дихаємо ним, набираємо повні груди, повну душу. Як безмежно багато в світі сонця і неба!

Відпочила? То підемо ж далі. Все далі та далі, понад Дніпром. Ми проходим крізь день, мов крізь пісню. Ту — що тільки для нас. І коли втомиться сонце і втомимось ми, пісня не стихне, вона задзвенить по новому.

Стривай! Ось те, що нам треба; стіжок свіжого сіна. Ти ж раніше ніколи не спала на сіні і уяви не маєш — яка то розкіш. Особливо темної ночі. При місяці — зовсім не те, бо тоді пригасають зорі. Треба, щоб була отака як тепер; темна-темна ніч з оксамитовим небом. Воно м'яке і лагідне, трошки втомлене, таке, як твої очі. І все в зорях.

Ми з тобою ніколи до ладу не знали, як називаються зорі. Великий Віз, Малий Віз та ще оця сліпуче-яскрава зоря, яку ми завжди називали Сіріус. А може то й не Сіріус? Байдуже. То — наша зоря. Відтепер ми її так і зватимемо — „Наша“.

Ніч і небо над нами. І зоря наша. Це ж не казка, це правда, все це на світі існує! Бо існуємо ми і знайшли свою Пісню. Якими вбогими ми могли бути без неї. Могли прожити життя, не знаючи, що обікрали себе. Це страшно — прожити життя без Пісні.

Прислухайся. Чуєш — як вона задзвеніла? Все шириться, шириться... Це прийшло до нас щастя. Ти чуєш мене? Що з тобою, рідна?

— Відчини ширше квартиру...

— Але ж надворі завірюха!

— Відчини... Розповідай далі, я слухаю...

Що скажете про нас ?

КОНТАКТ ІЗ ЧИТАЧЕМ

Часописи і журнали, які мені щедро надсилають, улегшують моє існування друкованим словом зацікавленої людини і збагачують його. Наше Життя є органом всього організованого українського жіноцтва і це дає йому деякі привілеї окремішності. Дрібку поставлений цей журнал на підвищені позиції і тим самим щирій і зовсім безпосередній контакт, невимушеність зв'язків між редакцією та читачами дещо затратився. Навіть принагідні співпрацівники почувають себе онесміленими перед вищою владою редакційної колегії. А часами занадто перередаговані твори викликають в його автора почуття чужості і неприваженості до свого власного писання.

Перевантаженість організаційними матеріалами відстрашує із тими справами безпосередньо неознайомлених, або ними належно незацікавлених. В самих початках дещо сухувато підібраний матеріал збагатився сучасною белегристикою, цікавими інтерв'ю тощо. Було б на мою думку все таки вказано ввести сторінку, яка дала б можливість безпосереднього контакту читача з редакцією. Це дає момент відпруження, але і поглибленого зацікавлення журналом, який навіть „нашими проблемами“ інтересу-

— Тобі знову недобре? Чому ти заплющила очі? У тебе зовсім холодне обличчя... і губи... Чому ти мовчиш? Я викличу лікаря!

— Не треба. Мені уже краще... Розповідай.

— Які в тебе очі... Такими я їх ще ніколи не бачив... Про що ти подумала?

— Про те, як безмірно кохаю тебе. Єдиний ти мій. Тільки мій. Спасибі за те, що ти повернув нашу мрію... Що затримав мене... Не бійся. Тепер вже не бійся, я не зможу померти, не зможу піти від тебе. Я не зможу залишити тебе. Розумієш — тепер уже не зможу. Нахилися... Отак, ...Тепер я вже знаю напевне — ми підемо понад Дніпром...

ється. Це творить милий настрій співучасті із редакційним надбанням, мовляв „і ми можемо своє слово сказати“. У всіх жіночих, а навіть загальних журналах німецького та французького походження бувають сторінки, що займаються життєвими проблемами читачів. Ці запити бувають в більшості сентиментального чуттєвого характеру. Звертаються там всі від зовсім молодих до зовсім старих. Іноді дають проблеми до дискусії і тоді читачі забирають голос. Опис редакторка сторінки робить свої висновки. Щось подібного у відповідній до характеру журналу пристосованій формі, могло б і в „Нашому Життю“ заіснувати.

Меланія Нижанківська
Бельгія

ПОДВІЙНІ ЧИСЛА

Зверталися Ви в останньому листі, щоб подати дещо на опитування, як подобається нам Ваш журнал. Усі, з ким я говорила, вважають, що журнал є дуже вартісний і конечний. Знаємо, що не можемо мати занадто великих вимог, бо розуміємо обставини, в яких він складається, та можуть прощати всякі спізнені рецензії, чи інші речі, але обурюються на кожне святочне число, яке приходить по святах. Пропонуємо, щоб укласти святочне число перед Різдвом за два місяці разом. Значить, злучити грудень і січень разом і тим самим погодити два календарі та заощадити працю у редагуванні двох святочних чисел. Воно мусіло б прийти не пізніше як у половині грудня. Спеціально молоді господині є розчаровані, бо нащо їм додаються приписи Різдвяних страв, коли вони їх дістануть по святах. Також молоді господині вважають, що господарські поради (як чистити хату, прати і т. п.) є часто занадто скomплексовані і не йдуть у парі з новими засобами готовими на сьогоднішньому ринку.

Дискусії на виховні теми є дуже гарні, але пані хотіли б тих дискусій більше і більше тяглих. Кожна мама розбивається і шукає за поміччю у

вихованні дітей і наш журнал повинен це дати.

Куховарські назви. Наші пані вважають, що це є неконечне. Це місце краще використати на щось більше побажане.

Ірина Руснак
Рочестер

ЩЕ ПРО КУХОВАРСЬКІ НАЗВИ

Для мене дуже цікавою і потрібною є рубрика „Куховарські назви“. До цієї пори ми часто користувалися та користуємось чужими (польськими, російськими чи німецькими). Тому вітаю це домагання відшукати справжню українську харчову термінологію. Це мені додається, як редакторці жіночої сторінки журналу „Наш Світ“ у Нью Йорку.

Ольга Соневицька
Нью Йорк

БІЛЬШЕ ГУТІРОК І РЕПОРТАЖІВ

Короткі звіти з діяльності, коротші ніж до тепер. Тоді стало би місця на інтересні репортажі і гутірки з різними особистостями, що всіх манить і з'єднало б багато прихильників.

Іванна Скоплякова
Нью Йорк Бейсайд

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

В останньому часі прибули нові експонати для Музею Нар. Творчості США, що їх внесли прихильниці нар. мистецтва.

І так п-ні Євфрозина Ширай із Нью Гейвену прислала за посередництвом 66 Відділу із Нью Гейвену — рушник на сірому полотні, вишитий чорночервним хрестиком, рушник на білому полотні, вишитий різнокольорово і сервету, вишиту на білому полотні. Всі ці вироби походять із с. Опішні на Полтавщині, де вона працювала в робітні вишивок.

П-ні Анна Кузьо з Нью Гейвену пожертвувала рушник на білому полотні, вишиваний різнокольорово з с. Маневичі коло Ковля на Волині, що наспів тепер звідтіля.

П-ні Олена Назар із Нью Йорку, яка вже багато речей пожертвувала для Музею, дала тепер чотири зразки різних узорів.

За всі ці пожертви, що збагатили наші збірки, складаємо всім щиро подяку!

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1969

Успіхи молоді

Між нашими молодими талантами, що так ясно розвинулись на новому поселенні, вибиваються молоді піаністки. Вибираємо дві з них, що в останньому часі особливо часто були відмічені на сторінках нашої преси.

Христина Петрівська — уродженка Канади. Змалку зростала в мистецькій атмосфері родинного дому, бо її мати Іванна проявила себе в образотворчому мистецтві. На музичні здібності малої дівчинки скоро звернули увагу. Маючи добрих учителів вона так гарно підготувалась у фортепіановій грі, що Канадська Рада признала їй стипендію на студії в відомій Музичній Школі Джуліярд у Нью Йорку.

Після 4-річних студій 31. травня 1968 р. вона одержала тут диплом бакалавра і в тому ж місяці дала чотири концерти, з них один у відомій Карнегі Гол у Нью Йорку. Відгуки в пресі були дуже добрі, а зокрема строгий критик Нью Йорк Таймсу висловив їй велике признання.

Вже в часі студій в Музичній Школі Джуліярд Паризька Американська Музична Академія запрошувала Христину на вакаційні виступи. У 1967 р. вона дала там кілька концертів, а в 1968 р. за-

П-на Христина Петрівська
Ukrainian pianist Christine Petriwsky won a scholarship of the Canada Council for the Juillard Music School in New York City

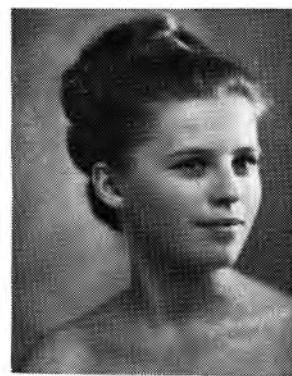
прошено її на сольові виступи, дуети й участь у камерній музиці. Тепер молодій піаністці запропоновано місце асистента в цій Музичній Академії. Її виступи в Парижі були високо оцінені, а українські рецензенти писали про Христину з захопленням.

А тепер молода Христина продовжує музичне навчання у Нью Йорку. Змагає до досягнення магістерії в Музичній Школі Джуліярд, щоб завершити свою музичну освіту. Тоді відкритись перед нею дорога до концертної кар'єри. До того подала знов помічну руку Канадійська Рада, яка вже признала Христині стипендію на черговий академічний рік для продовження студій в Європі та концертних виступів.

Мати піаністки п-ні Іванна Петрівська є членом Музейного Комітету, що опікується Музеєм Нар. Творчости США у Нью Йорку. Працюючи в Українсько-Американському Інституті, де Музей є приміщений, п-ні Іванна могла присвятити йому найбільше уваги. Вона ж очолює Комісію Консервації, що дбає про збереження експонатів Музею.

Другою молодого піаністкою є Дарія Дрогомирецька з Парижа. Її дитинство було окутане музикою, бо її мати Оксана Федак-Дрогомирецька була відома у Львові як піаністка, гарфістка та абсолювентка ритмічної школи Жак Далькоза у Швейцарії. Мати й була її першою вчителькою.

Дванадцятилітньою Дарію прийнято як наймолодшу ученицю до вищої Державної Консерваторії в Парижі. Тут її дорога позначилась рядом успіхів, що принесли їй — по закінченні Консерваторії — повну стипендію французького уряду на 4 роки. Тепер вона може удосконалювати свою гру у найкращих світових учителів. Як стипендистка вона має нагоду брати участь у концертах і конкурсах. Виступала до тепер у Бельгії, Кенії, Німеччині, Австрії, а найбільше в Парижі. Тут треба згадати її концерт Шумана у супроводі оркестри паризької консерваторії взимку 1968 р.

П-на Дарка Дрогомирецька
Ukrainian pianist Daria Drohomyrsky now studying in France, won the scholarship of the French government for musical studies

У червні 1968 р. Дарія була вибрана до участі у Міжнар. Конкурсі гри на фортепіані у Монреалі, Канада, в якому грало 60 піаністів з 22 країн. На ньому вона дійшла до півфіналу у першій 17-ці.

Дарія Дрогомирецька при зустрічі виявилась веселою й безпосередньою молодого дівчиною. Вона плинно володіє трьома мовами — українською, французькою і німецькою. Велике навантаження концертних вправ вона сприймає радісно, бо любить музику.

Отак розвинулись молоді мистецькі сили в різних наших поселеннях. Завдяки дбайливій опіці батьків та сприятливих умовах країн поселення розцвів їх талант. Треба побажати йому дальшого розвитку на найтруднішому етапі — здобутті свого місця у музичному світі.

л. б.

ОБ'ЇЗДКА РЕФЕРЕНТКИ

П-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів США у Гол. Управі, запланувала об'їздку молодечих Відділів трьох округ. Дня 29. травня вона зустрінеється з ініціативним гуртком молодого жіноцтва в Сиракузах, 30. травня із 46 Відділом у Рочестері, 31. травня з 97 Відділом у Бофало, 1-го червня з 12 Відділом у Клівленді, а 2. червня з 96 Відділом у Дітройті. Її завданням є нав'язати безпосередній зв'язок із молодим членством США.

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Хатка, що в ній народився Шевченко

Маленька Маруся, побачивши українську складанку з хатинкою під солом'яною стріхою, сказала: „То є та хатка, що в ній народився Тарас Шевченко“, а на другу складанку „Гагілки“: „Це є українська церква і там є Бозя“. — Така була реакція 4-річної дитини. А яка була думка матерів, коли вони вперше побачили дві перші українські іграшки, видані фірмою „Освіта“ на Виставці під час Сесії Дошкілля, з нагоди 20-річчя СФУЖО 22 березня 1969 р. у Філадельфії.

Отож молоді матері були раді, що їхні діти дістали вкінці в руки іграшку з українською тематикою. Натомість деякі старші, тобто бабуні, заявляли, що солом'яна стріха на українській хаті викличе в дітей почуття меншевартости, бо ж ми живемо в добі хмародерів і атому і нашим внукам зовсім не треба розказувати про бідне українське село.

Три різні реакції трьох поколінь. І саме найстарше з них хоче найскоріше забути українську рідну стріху, ту, під якою довгими століттями жили покоління нашого народу. Вони працювали важко і захищали своїм мечем і плугом рідну землю і свої хати, ці під солом'яними стріхами і ці під новими дахами.

Скільки великих людей, яким ми завдячуємо наше національне відродження вийшли з-під тієї стріхи, з Шевченком й Франком на чолі! Скільки мільйонів наших селян привязаних до своєї рідної хати, віри, обрядів і традицій творили основу біологічну й культурну нашої нації. А сучасне національне відродження в Україні не вийшло з-під солом'яної стріхи, від Василя Симоненка і таких як він?

Чи треба змінити, прикрашувати, наше минуле? Адже ж Христос народився в убогому вертепі на сні і ніхто не зміняє цього вертепу з яслами на палату. Навпаки, чим далі від дати народження Спа-

сителя, тим дорожчий для людства цей убогий вертеп, а найбільші мистці світу відтворюють це місце і цю обстановку, де побачив світ Христос.

Деякі наші діти, подорожуючи по Україні зустрічають там і хати зі солом'яними стріхами та з усею своєрідною для нашого села, обстановкою. Ми повинні навчити їх любити своє, без огляду на те, чи воно багате, чи бідне, бо одне й друге складається на наше історичне минуле, побут, традиції.

На кінець скажемо за малою Марусею: „Це хатка, в якій народився Шевченко“, і тому вона дорога нашому серцю і тому її солом'яна стріха блистить ширим золотом.

І. П.

Із листів до Редакції ДЯКУЄМО...

Цього Великодня, побіч традиційних писанок і крашанок, ми могли подарувати нашим дітям дві барвисті, по-мистецьки виконані іграшки-складанки з українською тематикою „Гагілки“ й „Українська хата“.

Діти прийняли ці складанки із здивуванням і радістю. Дотепер вони залюбки складали образки, що представляли їх сучасне довкілля, мапу ЗСА чи постаті американської історії. На жаль, не було досі іграшки, що зрівноважувала б вплив американського довкілля та відзеркалювала б наш побут, мистецтво, звичаї чи історію.

Тому треба ширіше привітати відважний почин двох молодих матерів, які піднялись нелегкого діла — заповнити дотеперішню прогалину у виховних посібниках виданням рідних іграшок. На нашу думку, ми, матері, повинні активно піддержати фірму „Освіта“, купуючи й поширюючи іграшки цієї фірми та співпрацюючи з нею також на відтинку плянування нових появ.

Якщо б так сьогодні кожна українська мати, читачка Нашого Життя, написала до фірми „Освіта“ листа й

виявила своє зацікавлення і вдячність тим, що подала б яку чергову іграшку хотіла б бачити в руках своєї дитини, то це не тільки захопило б основниць фірми до дальшої активності, але допомогло б їм також вибрати на черговий проект таку іграшку, на яку є тепер найбільше запотребування й попит.

Наше побажання до фірми: якщо іграшка дійсно має виконати виховне завдання, то кожен деталь образка, що впливає, виховує і вчить дитину, повинен бути передуманий і узгіднений. Маємо на увазі таку дрібничку, як широкі рукави в хлоп'ячих строях складанки, що не водиться в гуцульському строю. Є й інші дрібні недоліки, що їх можна буде в майбутньому оминати при співпраці знавців народнього мистецтва чи інших ділянок.

Ми вповні свідомі того, що при виконанні цього задуму обидві власниці фірми — мисткиня Софія Лада-Зубар і фаховець дошкілля Ярина Телепко зустрічали багато більших чи менших перешкод. Складаємо їм признання за те, що вони всі ці труднощі успішно переборили і своєю наполегливістю доказали, що створення іграшки для української дитини поза межами України не тільки побажане й потрібне, але й можливе.

Тепер загал наших матерів повинен доказати, що можлива також розпродажа української іграшки, яка своїм форматом і якістю матеріалу зовсім не уступає іграшкам, що тепер знаходяться на американському ринку.

Дві Христини

НОВІ ВИДАННЯ

Марія Дмитренко, МИХАЙЛИК — оповідання про юного розвідчика УПА. П'яте видання. Ілюстрації М. Левицького. „Євшан Зілля“ та ОПДЛ, Торонто 1969.

Діти з зацікавленням слухають оповідань про своїх однолітків у різних країнах, у різних часах.

Ось перевидано книжку для дітей шкільного віку про хлопчика, який із своїм псом допомагав воякам УПА. Це „Михайлик“, що хотів прогнати ворогів із нашої України. Усі напевне захочуть довідатися про його пригоди та відважні вчинки.

Гарне технічне оформлення книжки, з ілюстраціями, та чітким великим друком. **Р. Г.**

Для пам'яті сестри

Українська Вільна Академія Наук повідомляє у своєму заклику про те, що збирає передплату на життєпис Лесі Українки, написаний її сестрою. Життєпис здала Ольга Косач-Кривинюк п. н. „Леся Українка, Хронологія життя і творчості“, розміру около 850 сторінок друку. Заклик підписала Ізидора Борисова, наймолодша сестра Лесі.

Поява такої книжки — це велика подія у дослідженні життя і творчості великої поетеси. Тому користуємо з зустрічі з Ізидорою Петрівною, щоб поговорити на цю тему. Нас цікавить у першу чергу постать авторки, що так дбайливо і з запалом збирала весь дорогоцінний матеріал.

Ізидора Петрівна розказує охоче. З її слів зарисовується постать старшої сестри Ольги. Вона була на 6 років молодша від Лесі і хоч це в дитинстві відстань велика, проте багато з дитячих і юних літ запам'ятала. Вдачею обидві сестри різнились від себе. Коли Леся з успосіблення була більш подібна до батька, то Ольга з вдачі і вигляду була більш подібна до матері. Та й зацікавлення в них були різні і закінчивши гімназію Ольга Петрівна здійснила свою мрію — стала студіювати медицину. У тому часі (кінець 90-их рр.) єдиною доступною для дівчат була Вища Жіноча Школа у Петербурзі. Її й закінчила Ольга Петрівна у 1903 р.

Вона спеціалізувалась у дитячих недугах. Це був час, коли Земства поширили сітку лікарської опіки над сільським населенням, а Ольга Петрівна завжди мріяла про таку роботу. Коли закінчила спеціалізацію, тоді з доручення Земства виїхала в західню Європу для пізнання опіки над сиротами й підкинутими дітьми. Пізнала ці установи в Англії, Німеччині, Франції, Італії й Австро-Угорщині, щоб найкраще з того вибрати і примінити в Україні. А потім стала працювати в Лоцманській Кам'янці біля Дніпропетровська. Там був великий збірний пункт для тих дітей, а з нього передавали для вихо-

вання в селянській родині. Поза виховним наглядом був потрібний лікарський і ним завідувала Ольга Петрівна Косач.

Та в міжчасі і в її особистому житті зайшла зміна. Вона одружилась із Михайлом Василевичем Кривинюком і вневдовзі стала матір'ю. Син Михайло вніс в її життя багато щастя. Чоловік Михайло Василевич працював у Волжсько-Камському Банку в Дніпропетровську і здавалось, що перед дружиною родиною стелиться ясний шлях. Та незабаром підсунулось горе, бо несподівано померла друга дитина, донечка, півтори року. Ольга Петрівна що страту боляче пережила. Третя їх дитина (син Василь) вродилася під час наскоку махновців на Лоцманську Кам'янку. А потім другий удар — арештування чоловіка і процес Спілки Визволення України.

Сім'я жила тоді вже в Києві. Потрясена цими родинними переживаннями Ольга Петрівна вже не повернулась до лікарського звання. Вона прийняла спочатку працю викладача української мови, а від 1929 р. працювала в медичному відділі Бібліотеки УАН до виїзду на еміграцію. Михайло Василевич дістав умовний присуд, але в підсоветських умовах це було рівнозначне з повсякчасним наглядом НКВД.

Так і сталося, бо Михайла Василевича заарештовано вдруге. Потім він відвідав сина, що перебував на засланні і вже не міг повернутися до Києва. А вибух німецько-советської війни дозволив Ользі Петрівній виїхати на захід.

Запитуємо, як і коли вона задумала цей вище згаданий життєпис.

— Ольга Петрівна пильно листувалась із Лесею і зберігала всі ці листи. Звісно, в молодих роках ще думки про життєпис не було, а це постало шойно у 30-тих рр. Тоді вона почала записувати спогади про родинний дім, користуючись власними переживаннями й оповіданнями інших членів родини. При тій нагоді збирала й упорядковувала світлини й документи. Перед вибухом 2. світової війни

Ольга Косач-Кривинюк, авторка життєпису Лесі Українки
Olha Kosach-Krywyniuk, sister of Lesya Ukrainka, wrote a biography of the great poetess

пощастило їй переглянути листування Лесі Українки з Михайлом Драгомановим. А вже в дорозі на захід вона затрималась у Львові, де в Бібліотеці НТШ переховувалось листування Лесі Українки з видатними галицькими діячами.

Подивляємо, як можна було зберегти це в умовах підсоветської дієвості.

— Воно й не далось зберегти усе, відповідає Ізидора Петрівна. Коли в 2. половині 30-их рр. зависла загроза арешту над цілою родиною (як відомо, Ізидора Петрівна пробула на засланні два роки), тоді Ольга Петрівна боялась за те дороге листування. Частина його віддала на переховання до Академії Наук в рукописний відділ. Та коли після вибуху війни прийшла це відобрати, тоді їй того не повернули, заслоняючись тим, що воно вже вивезене. Та з тих листів знято копії і вони теж втягнуті в життєпис Лесі Українки.

Коли й як удалось закінчити життєпис, запитуємо.

— Це сталося в Празі 1944 р. Ольга Петрівна спинилася там з сином Василем. Отже й закінчила вона свій великий твір, передчуваючи вже близький кінець. Перед закінченням війни родині вдалось виїхати до Баварії і тут її вичерпаний організм піддався смертельній недугі. Дня 11. листопада 1945 р. вона відійшла у вічність.

Та залишила за собою великий

На актуальні теми

Чи їхати дітям в Україну?

З тривогою і неспокоєм читаю захоплені репортажі з подорожі по Україні. Особливо видається мені загрозливим і просто небезпечним посилати туди дітей. Дорослі мають уже свою вироблену думку, а принаймні повинні її мати. Вони не будуть приймати всього, що їм будуть показувати, беззастережно. Зуміють відрізнити випадкове враження від того, що криється під гарною зовнішньою формою. Дитина ж приймає все так, як бачить і витягає з цього свої висновки.

А що ж такого грозить дітям, коли вони побудуть в Україні? На мою думку, є дві різні сторони, два різні аспекти цієї справи. Уявимо собі, що дитина, яка чує тут про те, як в Україні важко людям жити, їде туди і бачить, що воно аж так зле не є. Бо ж бачить тільки те, що їй показують. Навіть рідні, до яких приїжджаємо, стараються нас гостити, як можуть найкраще. Вони може для цього перед тим відмовляють собі неодного, може, стоять у чергах за особливо важко доступними харчами. Ми застаємо у них стіл, що аж угинається від смаковитих потрав, ще до того приправлених згідно із старими, добримися приписами. Де ж та біда? — запитають діти.

Якщо їдемо з прогулькою, то будь-те певні, що не покажуть Вам того, чого не хочуть. Поведуть найкращими вулицями, а не там, де ще досі невідбудовані дома.

У безкритичному дитячому умі з'явиться сумнів. Чи ми говоримо правду? Те саме відноситься теж до справ не тільки матеріальних. Покажуть театр, музей, школи: там може й будуть говорити по-українськи. А дитина запитається: про що вам йдеть-

твір свого життя. Цей життєпис, що згідно зі словами закликую охоплює „день за днем, рік за роком“ життя Лесі Українки. Це буде найбільш докладний і досконалий огляд життя і творчості великої поетеси. І тому нам треба підтримати це діло зголошенням нашої передплати. Вона коштує 14 дол. Треба щоб Відділи США і поодинокі членки нашої організації відгукнулись на цей надзвичайний почин.

Л. Б.

ся? Там же зовсім свobodно говорять і плакають українську культуру.

Але небезпека теж і в другому. Якщо якраз що інше підпаде під дитяче бистре око, якщо воно спостереже біду нашого села, погані дороги, то теж може з цього випровадити висновки, що незгідні з тим духом, в якому їх хочемо виховати. Коли дітям імпонує американський високий технічний стандарт, авта, дороги, хмародери, то вони легко можуть визнати українців за людей відсталих, нездібних і тим подібне. Не будуть шукати вини в системі, а в прикметах своїх земляків, в їх слабості.

Чи сьак, чи так, то, на мою думку, посилати туди дітей не треба. Якщо вже мають їхати, то люди з виробленим світоглядом, що знають, як дивитися і що бачити в тому, що їм показують.

Занепокоєна мати

НОВІ КНИЖКИ

Олександра Шпак: **3 КНИГИ ЖИТТЯ**. Оповідання. Буенос Айрес — Торонто, 1968 р. Накладом автора. Ст. 290.

Це є перша книжка авторки, що не друкуючи оповідань відразу дебютувала збіркою. Вони дуже різні темою і формою. В них описані більш або менш вдало постаті чи події з нашого сільського життя. Та найбільш цінне оповідання „До Канади“, що є документом побуту української родини піонерів. Не бракує авторці відчуття гумору, що просочується тут і там через характеристику її постатей.

Олександр Де: **ПІД ЧУЖИМ НЕБОМ**. В-во „Чайка“, Лондон, 1966 р. Ст. 212.

У цій збірочці зібрані різні пригодницькі оповідання. Темою послужили пригоди з нашого недавнього минулого: еміграційні зустрічі, шпигунські невдачі, важка доля „Остів“ ітд. І в усіх цих картинах страдає, бореться і змагається українська людина. Вже це одне робить збілочку цікавою, бо в ній відзеркалилось справжнє життя.

„ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ СІЧ ІДЕ...“
Пропам'ятна книга Січей. Зібрав

Петро Трильовський, Едмонтон, 1965.

Заміром впорядників цієї книжки було — дати огляд січового руху у Рідному Краю та на американському континенті. Тут зібрано справді багатий матеріал, бо окрім силветок провідних діячів є різні їх спогади та перегляд праці поодиноких відділів Січі. Є вміщені Січові пісні та багато світлин. Для нас цікава стаття Віри Лебедової про виховне значення Січей і весільна світлина Олени Степанів.

Л. Б.

ВЖЕ ВИЙШОВ ЗШИТОК „ПЕЧИВО“

Давно заповіджений зшиток куховарських приписів, упорядкований нашою співробітницею Наталею Костецькою-Стефанишин, вийшов із друку. Він обіймає 40 приписів різного роду печива і подає цінні дані про кожен його рід. Приписи були вміщені перед тим у нашому журналі. Ціна зшитка виноситься 1.25 дол.

Попередні зшитки тієї самої авторки обіймали приписи м'ясива (вже вичерпане) і городини й садовини п. н. „Овочі й городина“ в ціні 90 ц.

Комплет цих трьох зшитків, разом злучений п. н. „Куховарські приписи (М'ясиво, городина й печиво) коштує 2.50 дол.

НОВИЙ ОПІКУН МУЗЕЮ

До існуючих до тепер 6 Опікунів Музею Нар. Творчості прибав сьомий. Це 7 Відділ США з Акрону, Огайо, зголосив охоту вплачувати 50 доларів річно на ту ціль. Вітаємо 7 Відділ між Опікунами Музею!

До тепер Опікунами Музею були — 22 Відділ у Шикаго, 28 у Ньюарку, 43 ім. Олени Пчілки у Філядельфії, 72 у Нью Йорку, 82 у Бронксі, 91 ім. Олени Кислевської у Бетлегемі.

ПОДЯКА

З нагоди виступу хору 10 Відділу США ім. Лесі Українки на нашій Маланці жертвуємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя. Сердечно дякуємо диригентові хору п. Гентишові й хористкам за звеличання нашого Вечора і мистецьку насолоду, що їм мали всі присутні.

Управа 44 Відділу ім. Невідомої Героїні у Філядельфії

Добродії нашого Музею

П-ні Марія Головей, б. голова 1 Відділу США у Нью Йорку
Mrs. Maria Holoway, p. President of UNWLA Branch 1

П-ні Лідія Лемішка, б. голова 59 Відділу США у Балтиморі
Mrs. Lydia Lemishka, p. President of UNWLA Branch 59

П-ні Марія Савчак, голова 64 Відділу США у Нью Йорку
Mrs. Maria Sawchak, President of UNWLA Branch 64

П-ні Марта Ярош, б. голова 83 Відділу США у Нью Йорку
Mrs. Marta Jarosh, p. President of UNWLA Branch 83

Музей Нар. Творчости США у Нью Йорку став поважною культурною станицею нашої Метрополі. Його відвідують гурти осіб і видатні громадяни, він став предметом зацікавлення мистців і вчених.

Для виконання цих завдань Музей США потребує тривкої фінансової підстави. Консервація, каталог, сувеніри, постійний догляд — це все видатки, що їх кожен Музей враховує у своє існування. Тим більше вимагає цього й наш Музей Нар. Творчости, який щойно розпочав своє існування.

Це зрозуміли передусім Відділи США в Нью Йорку. З-поміж них зголосились перші Добродії Музею, що погодились вплачувати суму 100 дол. річно на його потреби. Першим був 1 Відділ США колишня „Жіноча Громада“, що його в 1968 р. очолювала п-ні Марія Головей. Другим Добродієм Музею став замісцевий Відділ, а саме — 59 Відділ у Балтиморі, який завжди відгукується на культурні потреби. Його головою була в тому часі п-ні Лідія Лемішка. Врешті наспіло зголошення від молодечого Відділу в Нью Йорку, саме від 83 Відділу, що його очолювала тоді п-ні Марта Ярош. З його ря-

дів вийшла також членка Комітету п-ні Люба Абрам'юк. Вкінці зголосив свою опіку 64 Відділ США під головуванням п-ні Марії Савчак. Його членкою є п-ні Марія Ржепецька, голова Музейного Комітету і референтка нар. мистецтва Гол. Управи. З-поміж членства Відділу до Музейного Комітету увійшли пп. Галина Гошовська, Христина Воевідка, Ольга Соневичька й Оксана Шур. З 1 Відділу США до Комітету увійшла п-ні Катерина Пелешок.

Є ще п'ятий Добродій нашого Музею, а саме 57 Відділ США в Ютіці. Його очолювала в 1968 р. п-ні Оріся Запаранюк, яка подарувала цінні вишивки і тканини з рідної Заліщичини. Її світлину подамо дещо пізніше.

Музейний Комітет щиро вдячний цим Відділам, що виявили зрозуміння і жертвенність для підтримки нашого Музею.

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

У міжчасі наспіли дальші звітні листки від Відділів США. Їх надіслали Відділи — 4, 7, 27, 29, 42, 61, 66, 68, 74, 75, 76. Разом 41 Відділів прислало свої звітномлення. Чекаємо звітів ще більшої частини Відділів, щоб дістати перегляд їх цілорічної праці.

РІЗДВЯНИЙ ЗАПИТНИК

Знов наспіло кілька запитників про Різдвяні страви, що їх виповнили наші Відділи. І так 31 Відділ із Росфорду, Огайо, прислав два запитники (пп. Гнатчук і Яремчишин), 47 Відділ із Рочестеру один запитник (п-ні Мотика), 68 Відділ із Сиракуз (пп. Войтович і Гудзяк), 74 Відділ із Шикаго (п-ні Турула).

Приписи Різдвяних страв подали лиш дві учасниці, а саме п-ні Оріся Гнатчук — припис медяника, а п-ні Ярослава Гудзяк — припис коржика з повидлом.

Закликаємо інші Відділи, які ще не виповнили запитників, надсилати їх, подаючи число Відділу і наймення опитуваної.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаю щире українське Спасибі Управі й усім членкам 34 Відділу США в Коговзі за пам'ять, привіти, відвідини, квіти й подарунки в часі мого побуту в лічниці. В доказ моєї вдячності складаю 10 дол. на пресовий фонд нашого цінного журналу.
Анна Гогоша, Коговз

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НЬОАРК, Н. ДЖ.

Недавно відійшла від нас людина високої особистої культури, піаніст і педагог, бл. п. Ростислава Темницька. Походила вона з шляхетсько-священничого роду Білинських. Коли дівчинці було лиш два роки, померла її мати на тиф, а батько передав виховання дочки в

Бл. п. Ростислава Темницька, членка 28 Відділу США у Ньюарку

Late Rostyslava Temnytska, member of UNWLA Branch 28 in Newark, N. J.

руки гувернантки. Це була музично обдарована людина, яка дала дитині не лиш початки освіти, але і любов до музики та підстави гри на фортепіані.

Дальшу музичну освіту одержала Ростислава у Вищому Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові, де і склала іспит перед дипломовою комісією. Вже з 1912 року перед молодю піаністкою відкривався шлях концертних успіхів, але вибух війни перешкодив її плянам. У 1919 р. Ростислава займалася хворими на тиф б. воєнками УГА, організувала для них збірки одягу, харчів ітп.

Після війни Ростислава виходить заміж за міністра закордонних справ УНР, Володимира Темницького. Вкортці їй народжу-

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

Продовжуємо список приєднаних передплатниць у цьому ювілейному році. Це найкращий подарунок, що його могли зробити нам наші пресові референтки і прихильниці. Та це не тільки признання з нагоди ювілею, а й великий їх осяг. Бо ж чи не слід впровадити наш журнал у кожну українську родину? Там він приносить культурну розвагу, відомості про жіноче життя й практичні поради.

Приєднали в останньому часі:

Катря Пелешок, Нью Йорк (1 Відд.)	2	Олімпія Васьків, Кергонксон	1
Мирослава Сіра, Бейон (95 Відд.)	2	М. Вижницька, Бруклін (83 Відд.)	2
Анна Столяр, Клівленд	1	Ю. Василиця, Судбурі	1
Ольга Стулковська, Філядельфія (43 Відд.)	1	Анна Завадівська, Клівленд	2
		Марія Зубаль, Лорейн (69 Відд.)	2

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ється доня, потому син, і музика мимоволі відходить на другий плян. Але вже в 1926 р. бачимо Р. Темницьку при педагогічній праці, спочатку як учительку Музичного Інституту в Стрию, потім у Львові, а з 1938 р. у Вищому Музичному Інституті ім. Лисенка. Цю педагогічну працю продовжує вона і в таборах Німеччини, і в нових місцях поселення: Філядельфії, Пассейку, Джерзі Ситі та Ньюарку.

Такий короткий перегляд життя людини не дає повного образу її серця, яке примушувало її не зважати на власне горе (чоловік помер у 1938 р., дочка на 21-му році життя), але знайти слова заохоти і поради для молодих людей, які при її допомозі ставили свої перші кроки в музиці. Ті, кому доводилось з нею працювати, або ближче її пізнати, будуть завжди відчувати її присутність біля себе.

Покійна була членкою нашого Відділу США, який і попросив її в часі похорону.

Управа 28 Відділу США у Ньюарку

БОФАЛО, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою, що дня 15 березня 1969 р. упокоїлася в Бозі по короткій та тяжкій недужі бл. п. Юлія з Попелів Мохнач.

Покійна народилася 5 травня 1921 р., в Кульчицях, пов. Самбір. Проживала в Бофало від 1949 р. Незвичайно працююча та веселої вдачі залишила по собі щирий жаль усіх, хто її знав. Над могилою попрощала її п-ні Оксана Салдит від 49 Відділу США. В гли-

бокому смутку осталися чоловік Михайло та одружена дочка Орися.

Управа 49 Відділу США Бофало, Н. Й.

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Ділимося сумною вісткою, що 25 березня 1969 р. відійшла від нас бл. п. Наталія Лемещук після тяжкої недуги. Залишила в смутку чоловіка Петра, доньок Марію і Елсі з чоловіками, трьох внуків і сестру Марію.

Покійна Наталія була зразковим членом нашого Відділу в Маямі, членом Відділу ч. 368 УНС, ім. Лисенка, цікавилася і любила українське життя і громаду.

Народилася Наталія Лемещук у 1894 р. в селі Сухівці, повіт Збараж. До Америки приїхала в 1912 р. Належала до Укр. Прав. Церкви ім. Св. Миколая в Маямі.

Управа і Членки 17 Відділу США ім. Олени Теліги Маямі, Флорида

З РАДІСНОЇ НАГОДИ

У прекрасний соняшний день у лютому ц. р. відправив свою першу Службу Божу о. Михайло Ревтюк, син нашої членки п-ні Анни Саварин. З цієї радісної нагоди складаємо 10 дол. на Виховний Фонд США.

Управа і членки 33 Відділу США ім. Лесі Українки в Клівленді

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

Вісті з Централі

Місяць травень і червень присвячуємо народньому мистецтву в нашій організації. Тоді то кожен Відділ, що має знавців цієї ділянки, повинен провести якийсь почин. Це може бути виставка, показ, а може лиш доповідь про народне мистецтво.

Музей Нар. Творчости США показав дорогу, влаштуваючи Виставку Етнографічного Матеріалу русинів-українців у Югославії у своєму приміщенні у Нью Йорку. Виставку відкрито 27. квітня і вона тривала до 10. травня 1969 р. Показано орнаментуку, що її зарисував маляр Юліян Колесар і тканини з нашої збірки.

Наш Музей придбав до тепер 5 Добродіїв, 7 Опікунів і 8 Прихильників поміж Відділами США. Добродіями є Відділи — 1, 57, 59, 64, 83 (100 дол. річної вкладки), Опікунами є Відділи — 7, 22, 28, 35, 43, 82, 91 (50 дол. річної вкладки), а Прихильниками — 4, 10, 16, 24, 34, 62, 70, 73. Ці Відділи будуть вписані на Пропам'ятній Таблиці Музею. Тому просимо тих, що хотіли б приєднатись до підтримки Музею, надсилати свої зголошення.

Підготовляючись до літньої перерви стараймося впорядкувати господарство Відділу. Це значить — подбати про виплату належностей до Централі. Найкраще влатити тепер обов'язкові оплати на всі фонди, а на осінь залишити Фонд Централі. Тоді вже всі членки вирівняють свої вкладки.

Пригадуємо Відділам, що треба вповнити і надіслати Річний Квєстіонар (на сірому папері) з адресами Управи.

Екзекутива США

ПОДЯКА

Щиро дякую 49 Відділові США в Бофало за замовлення Служби Божої в наміренні мого видужання під час мого побуту в шпиталі. Дякую теж усім за відвідини, картки, квіти й подарунки. При цьому складаю 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Марія Маковська, Ланкастер

Округа Клівленду звичайно подає у травні своїх новоприєднаних членок. Ще не всі Відділи зголосили їх, але вітаємо тих, що були зголошені в час. Радіємо цим приростом у нашій організованій сім'ї!

12 ВІДДІЛ США:

Анна Гарбер
Марія Глуховецька
Надія Дейчаківська
Наталка Заплатинська
Барвара Тимків
Анна Стефанюк

33 ВІДДІЛ США:

Марія Антонів
Ярослава Дзядиґа
Олена Мосечан
Катерина Мушин
Анна Северин
ЕКЗЕКУТИВА США

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

У праці Бюро Суспільної Опіки у Філядельфії трапляються теж розводі справи. Це особливо прикре тоді, коли в подружжі є діти і треба подрати про їх захист і самопочуття.

Недавно тому Бюро Суспільної Опіки під керівництвом п-ні Олени Лотоцької полагодило справу аліментів для жінки, яка є вповні непрацездатна. Це вимагало кілька судових переслухань, лікарського огляду та судового рішення. Тепер вона забезпечена хоч невеликим прибутком. У подружжі не було дітей.

ПРОТИ ЗЛОЧИНІВ І НАСИЛЛЯ

Ген. Федерація Жіночих Клюбів розпочала широко закрену акцію проти змалювання злочинів і насилля у фільмах і телебаченні. Наша референтка зв'язків п-ні Марія Душник уже звернула на те увагу в англійській частині нашого журналу. Заходи Ген. Федерації полягають у масовому писанні листів-протестів до Президента Фільмової і Телевізійної Корпорації.

Закликаємо й наше членство включитися в цю акцію. Треба підносити свій голос проти цього викривлення смаку та спрямування розваги на хибний шлях. Пишучи листи, покликуйтесь на відповідний фільм чи телевізійну програму! Зберігайте в себе копію листа, а також відповідь, що наспіє до Вас. Листи адресуйте:

Mr. Jack Valenti, President Motion Picture Association, 522 Fifth Ave., New York, N. Y. 10036.

Mr. Robert Sarnoff (NBC), President, Radio Corporation of America, 30 Rockefeller Plaza, New York, N. Y. 10020.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорожньої мами нашої членки п-ні Роми Максимович, яка померла в Україні, висловлюємо їй наше шире співчуття і з цього приводу складаємо 10 дол. на Фонд Бабусі.

Управа і членки 33 Відділу ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ірини Дрогомирецької, мами нашої членки п-ні Галини Кіляр, складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот

64 Відділ США, Нью Йорк, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Василя Мишака, батька нашої членки п-ні Леонтини Гошовської, складаємо 5 дол. на передплату для бабусі. Замовлена Відділом Заупокійна Служба Божа буде відправлена в церкві св. Покрови в Бронксі.

82 Відділ США, Бронкс, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Надії Марти Остап'юк складаємо 10 дол. на Фонд П'ятсот

Лев і Оріся Марків, Нью Гейвен

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Євгенії Грам'як, кол. активної членки Управи Філії Союзу Українок у Долині, складають 5 дол. на Виховний Фонд США

Оріся і Борис Дурбаки
Шикаго

У списку новоприєднаних членок округи Нью Йорку помилково подано, що пп. М. Демидчук і О. Курочка стали членками 3 Відділу, а вони вступили до 4 Відділу США. За недогляд перепрошуємо.

Три громадській роботі

ШИКАГО, ІЛЛ.
Окружний З'їзд

Дата: 1. грудня 1968 р.

З'їзд відкрила п-ні Люба Шандра, голова.

Президія: п-ні Дарія Витанович, голова, п-ні Олена Турула, секретарка.

Звітували — п-ні Люба Шандра, голова, п-ні Віра Маркевич, заступниця, інж. Олена Турула, рек. секретарка, п-ні Ліна Басюк, кор. секретарка, п-ні Анізія Струц, касієрка, п-ні Люба Шеремета, адміністраторка домівки і референтки: п-ні Марія Наваринська організаційна, п-ні Оріся Гарасовська культ.-освітня, п-ні Марія Погорецька імпрезова, п-ні Софія Сокологорська сусп. опіки, п-ні Анна Васильовська зв'язків, п-ні Дарія Витанович пресова.

Діяльність Округи:

а) **Організаційна:** В склад Округи входить 8 Відділів, з того один (101) зорганізовано в травні 1968 р. Підготовляється створення нових Відділів у Манстері і Палетайні. Для зв'язку з Відділами видаються обіжники. Плянується видавання Бюлетеню.

У проведення XV. Конвенції СУА Окружна Рада СУА була всеціло включена. Цей великий вклад праці виявився найкраще в успішному висліді Конвенції, що знайшла загальне признання.

Дня 6. жовтня 1968 р. влаштовано Конференцію Голов Відділів з участю голови п-ні Стефанії Пушкар.

б) **Культурно-освітня й імпрезова:** У днях 7.—9. травня 1968 р. на Конвенції Іллінойської Федерації Жіночих Клубів улаштовано виставку нар. мистецтва, в часі якої роздавано брошури про наше нар. мистецтво й Україну в англ. мові.

Дня 4. липня 1968 р. влаштовано Зустріч із Гол. Управою, що складалась із бенкету з мистецькою програмою. В днях 5.—7. липня відбулась Виставка Жіночої Творчості і мистців Мошинських. Про це вже була згадка в нашому журналі. Мистці Мошинські подарували в часі відкриття портрет Олени Кисілевської Окружній Раді СУА. Також мистецьку програму Конвенційного Бенкету опрацювала культ.-освітня референтура.

Спільно з іншими організаціями влаштовано виставку Марії Гарасовської - Дачишин 15.—20. листопада 1968 р. Виставку відкрила англ. мовою референтка зв'язків.

в) **Виховна:** Для пам'яті М. Яримович ухвалено видати книжечку Романа Завадовича „Чародійні музики“.

г) **Суспільна опіка:** Окр. Рада СУА спільно з іншими організаціями провадить Бюро Сусп. Опіки. Про це вже була мова в нашому журналі.

г) **Репрезентація** вимагала великої уваги у звітному часі. В липні 1968 р. Шикаго вітало Верховного Архiepіскопа Кардинала Йосифа й Окр. Рада СУА була включена в Комітет та мала окрему аудієнцію. Окрім того було багато нагод до участі й репрезентації.

Іменем **Контр. Комісії** звітувала п-ні Марія Хрептовська, голова, яка ствердила, що діловодство Окр. Ради є в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одноголосно ухвалив.

Звіти Відділів зложили: п-ні Марія Юзефович (22 Відд.), за неприявну голову 29 Відділу п-ні Наваринська, п-ні Марія Родак (36 Відд.), п-ні Марія Пискір (51 Відд.), п-ні Олена Турула (74 Відд.), п-ні Марія Сайкевич (84 Відд.), п-ні Валя Хринівська (101 Відд.). Звіт 16 Відділу відчитала п-ні Пискір.

Під час **перерви** пп. Наталка Харів і Люба Шеремета подали смачну вечерю.

Комісія ухвал у складі — пп. Марія Юзефович, Ярослава Попель і Марія Пискір — зачитала ряд ухвал і їх по обговоренні З'їзд ухвалив.

УХВАЛИ ОКР. З'ІЗДУ:

1. **Окружний З'їзд** вітає почесну голову СУА достойну Олену Лотоцьку та голову СУА достойну Стефанію Пушкар і висловлює їм свою вдячність за їхню працю для добра і розвитку нашої організації.

2. **Окружний З'їзд** висловлює подяку п-ні Катерині Гульчій, керівникові бюро Суспільної Опіки, за її віддану й безітересовну працю для Бюро.

3. **Окружний З'їзд** висловлює при-

знання Конвенційному Комітетові за дуже успішне переведення XV. Конвенції СУА у Шикаго.

4. **Окружний З'їзд** уважає творення нових Відділів та приєднання членства найважливішим завданням Округи.

5. **Окружний З'їзд** рекомендує відбути кожного року З'їзд Управ Відділів із добровільною участю членства в характері слухачів.

6. **Окружний З'їзд** постановляє затвердити членську вкладку Відділу до Окр. Ради: 50 ц. від членки, виплачену з каси Відділу.

Нова Управа: п-ні Любослава Шандра, голова, п-ні Марія Юзефович, заступниця, п-ні Ліна Басюк, кор. секретарка, п-ні Олена Турула, рекорд. секретарка, п-ні Анізія Струц, касієрка, п-ні Люба Шеремета, адміністраторка домівки. Референтками стали — п-ні Марія Погорецька культ.-освітньою, п-ні Німчановська виховною, п-ні Софія Сокологорська сусп. опіки, п-ні Анна Васильовська зв'язків, п-ні Марія Кульчицька пресовою.

Контр. Комісія: п-ні Марія Хрептовська, голова, пп. Олена Чуба і Наталка Харів, члени.

З'їзд закрила предсідниця, подякувавши всім за участь.

Дарія Витанович, голова

Інж. Олена Турула, секретарка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вшанування річниць у 1 Відділі СУА

На ширших сходинах Відділу 8. лютого ц. р. голова п-ні Наталія Хоманчук дала ініціативу до відзначення двох річниць — 25-ліття Нашого Життя і 20-ліття СФУЖО. Відкривши сходи вона вказала на напрямні і ролі журналу. Потім пресова референтка п-ні Марія Михайлів відчитала доповідь п. н. „25-ліття Нашого Життя“. Тоді проведено збірку, що дала 30 дол. Каса Відділу додала 25 дол. на пресовий, а 25 дол. на ювілейний фонд і разом вислано 80 дол. до Централі.

На ширших сходинах 8. березня ц. р. голова п-ні Наталія Хоманчук привітала СФУЖО з ювілейним роком, а потім п-ні Рудик відчитала доповідь на тему „Світова Федерація Українських Жіночих Організацій“. На пропозицію почесної голови п-ні Катерини Пелешок ухвалено ювілейний подарунок у сумі 25 дол. П-ні Хоманчук подала внесок передплатити „Українку в світі“, журнал СФУЖО.

Марія Михайлів
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З діяльності 4 Відділу СУА

Четвертий Відділ СУА не може похвалитись великим членством. Але його активність, зацікавлення всіми українськими справами і щира гармонійна атмосфера роблять із нього одну родину. Це є заслугою його голови п-ні Анни Кізіми. Вона провадить його лагідно і з любов'ю і тому всі наші імпрези — як Свячене, Вечір св. Миколая, Чайні Вечори гарно вдаються. Дохід із них іде на громадські цілі. І так виплачено в останні роках 200 дол. на Дім СУА, по 100 дол. на церкву в Асторії, на церкву св. Юра в Нью Йорку, на Укр. Католический Університет у Римі, на Фонд Катедри Українознавства, 50 дол. на працю ЗУАД-Комітету, по 25 дол. на Життєпис Лесі Українки, на ювілейний привіт для Нашого Життя, на його пресовий фонд, на Дар Любови для Кардинала, на Музей СУА в Нью Йорку, на Укр. Нац. Фонд.

Готуємось до нашого ювілею. Сподіємось його гарно відсвяткувати під проводом нашої невтомної голови, яка вміло керує нашим Відділом уже довгі роки.

Іванна Бенцаль
пресова референтка

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

Звіт з діяльності 11 Відділу СУА ім. княгині Ольги

Дня 30. березня 1968 р. Відділ взяв участь у Міжнар. Фестивалі, що його влаштувала організація „Піпл Ту

Піпл“. Ми приготували Великодній стіл на виставку, як також показ писання писанок. Відзначили п-ні Василю Микитин за печиво Великодньої паски, як рівнож п-ні Ольгу Тритяк за показ писання писанок. Посадник міста бажав відфотографуватись при нашому столі і світлини були поміщені в пресі. Виставкою займались пані: Ольга Дзаман, Надія Гафткович, Емілія Панасюк, Оксана Микитин і Ольга Тритяк. Дня 17. квітня організація „Піпл Ту Піпл“ висвітлила прозорки з Фестивалю; нам сказано, що українці були прикрасою Фестивалю.

Дня 7. квітня 1968 р. д-р Богдан Цимбалістий виголосив доповідь п. н. „Проблеми у вихованні дитини“. Дискусія була дуже цікава й корисна. Дохід із цієї імпрези був призначений на Фонд Катедри Українознавства.

Дня 28. квітня 1968 р. відбулася Дитяча Вишивана Забава, яка пройшла з великим успіхом. Дітей у вишиваному вбранні було понад 30. Діти з Дитячої Світлички виконали вірш „Лоягідки“ Ніни Мудрик-Мриц, як рівнож вивели інсценізацію казки про діда, бабу й ріпку у відповідних костюмах. За найкращі вишивані комплетики видано дітям 5 нагород у формі дитячих книжечок. Їх отримали: Сільвія Донець, Віра Гафткович, Віра Микитин, Лариса Самотулка та Леся Веремієнко. Дитячі виступи підготувала їх учителька п-на Марійка Гафткович. Батьківський Комітет під опікою п-ні Наді Гафткович, вих. референтки, вив'язався дуже гарно.

П-ні Анна Кізіма, голова 4 Відділу СУА у Нью Йорку
Mrs. Anna Kizyma, President of UNWLA Branch 4 in New York City

У липні 1968 р. Відділ вислав п-ні Емілію Панасюк, як делегатку на XV. Конвенцію СУА у Шикаго. Вона була членом Вих. Комісії Конвенції.

Дня 20. жовтня 1968 р. Відділ провів традиційне вже печення картоплі, тим разом на площі Нар. Дому. Всі членки брали участь у підготові цієї імпрези.

В листопаді 1968 р. Відділ вислав 2 великі пакунки сиротам до Бразилії. Висилкою зайнялись пп. Люба Мриглоцька, Оксана Микитин і Ольга Тритяк.

Дня 8. грудня влаштовано Літ.-Мистецький Вечір. П-ні Уляна Любович відчитала свої спогади з заслання на

Дитяча Вишивана Забава 11 Відділу СУА у Трентоні.
UNWLA Branch 11 in Trenton, N. J. arranged a party for children

Сибірі, а про творчість мистця Б. Божемського говорила п-ні Лариса Онішкевич. Рівночасно відбулась виставка того маляра. При цій нагоді голова Відділу здала звіт перед громадою про працю і клопоти Відділу, закликаючи жінок вступати в ряди СУА. Також відзначила 4 молоді членки Управи, матері малих дітей. Це були: Ніна Гайдучок, Надія Гафткович, Оксана Микитин і Віра Струк.

Цього року членки Відділу не ходили колядувати. Причиною тут несподівана смерть чоловіка нашої заслуженої членки та недуга „флю“ що панувала в часі свят. Управа зайнялась підтримкою повдовілої.

Дитяча Світличка, що її провадить Відділ, була впродовж двох місяців нечинна через брак учительки. Але тепер знову відбуваються Дитячі Зустрічі, як звичайно, що другої неділі.

Сусп. опіка. Перед святами Різдва й Великодня Відділ вислав бажання і пакки нашим воякам у В'єтнамі. Це полагоджувала пп. Л. Мриглоцька і Н. Гайдучок, референтки сусп. опіки. Вони також відвідували хворих у шпиталі.

Репрезентація. Відділ брав участь у всіх починах нашої громади, як національних святах, делегації до мейора міста за нагоди відзначення Акту Державности, підготові вечері в користь Нар. Дому.

На ширших сходинах були відчитані **уривки з літ. творів**, як із книжки „Лихо з розуму“ В. Чорновола, „Іван Вишенський“ І. Франка у мист. інтерпретації п-ні Л. Сердюк.

Ольга Тритяк, голова

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Річні Збори 16 Відділу СУА ім. княгині Ольги

Дата: 2. березня 1969 р.

Збори відкрила п-ні Мирослава Петришак, голова, молитвою.

Президія: п-ні Валентина Ермоленко, голова, п-ні Катря Гуцал, секр.

Протокол із минулорічних Зборів прочитала п-ні Ольга Таратула, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні Мирослава Петришак, голова, п-ні Ольга Таратула, секретарка, п-ні Софія Покотило, скарбник, п-ні Ольга Луцик, культ.-освітня і пресова референтка. та п-ні Ніна Микуляк, господарська референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбулося 5 шир-

ших сходин і 6 засідань Управи. Відділ прийнято в члени Окр. Ради СУА в Шикаго. Вислано делегатку на XV. Конвенцію СУА — п-ні Н. Дмитришин, містоголову. У звітному часі приєднано одну членку — п-ні Надію Стефанську.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відчитано доповіді: „Карпато-Українська Республіка“, „В Україні зацвів Ломи-Камінь“, Про XV. Конвенцію СУА, „Нові переслідування в Україні“, „Наша постава до подій в Україні“.

Улаштовано прощальний вечір для активної членки п-ні М. Паньків, яка виїхала до Бофало. Відділ провадить архів та альбом із знімками. Бере участь у важливіших акціях громадського життя.

в) Народне мистецтво: Влаштовано мистецьку виставку народньої творчости, в яку включилися всі членки. Рівнож на виставці пишались сотні картин проф. Т. Петришака, з тематикою українських історичних подій та осіб, що причинилося до успіху виставки.

г) Сусп. опіка: Зложено на Фонд Кардинала Сліпого, на Фундацію Марусі Бек при СФУЖО, на Музей Нар. Творчости. Вислано пакки з одягом до Німеччини, Польщі й Бразилії. Відділ взяв під опіку „бабусю“.

г) Господарська: На кожних ширших сходинах подавано чай і печиво. Рівнож проведено буфет у часі мистецької виставки, що придбав 200 дол. на харитативні цілі Відділу.

Контр. Комісія в особі п-ні Одарки Король ствердила, що книги ведені в порядку й поставила внесок на уділення абсолюторії, що його збори одногослосно піддержали.

Нова Управа: п-ні Мирослава Петришак, голова, п-ні Ольга Таратула, секретарка, п-ні Софія Покотило, касієрка. Референтками стали — п-ні Ольга Луцик імпрезовою й пресовою, п-ні Ніна Микуляк господарською, п-ні Нуся Крамарчук сусп. опіки, п-ні М. Процай нар. мистецтва.

Контр. Комісія: пп Одарка Король, Олена Березюк і Евфрозина Остап'юк.

Дискусія: П-ні В. Ермоленко внесла пропозицію, щоб Відділ включився більш активно в працю загального громадянства. Рівнож рада Управи держати зв'язок із членками, що через родинні обов'язки не можуть завжди бувати на сходинах. П-ні К. Гуцал просила присвятити більше уваги придбанню нових, молодих чле-

нок, щоб запевнити будучність і розвиток Відділу. Запляновано Веселий Вечір у першій половині року; Відзначення 1000-ліття смерти кн. Ольги, патрона Відділу; Показ обрядів і звичаїв Великодня.

Валентина Ермоленко,

голова президії

Катря Гуцал, секретарка

БРУКЛІН, Н. Й.

Річні збори 21 Відділу СУА

Дата: 29. грудня 1968 р.

Збори відкрила п-ні Марія Зазуля, голова, молитвою і попросила вшанувати пам'ять померлих членок.

Президія: п-ні Емілія Ройовська, голова, п-ні Віра Кука, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні Марія Зазуля, голова та всі референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 57 членок і відбув 6 ширших сходин.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Дня 16. червня влаштовано День Батька. П-ні Марія Зазуля відкрила це свято, а о. Вояковський, парох церкви Св. Духа в Брукліні, провів молитву і поблагословив Божі дари, що їх приготували союзнянки. Промовляли: голова Нар. Дому п. Сокол і п-ні Ярослава Зарицька, яка підкреслила роллю батька в родині.

Дня 21. липня відбулася прогулька в гори до одної із членок, п-ні Марії Круг, а 8. грудня влаштовано чайний вечір, на якому п-ні Марія Стефанишин говорила про значення СУА, та закликала присутніх стати членом цієї організації. Там же панове Іван Бандура і Лев Рейнарович відчитали кілька гуморесок Руданського.

в) Суспільна опіка: Референтки відвідували хворих, деяким допомагали працюю і приносили дарунки. Відділ пожертвував на фонд Мати й Дитина, ЗУАДК, Червоної Хрест, Сиротинець по 10 дол., на УККА 25 дол., на церкву 200 дол., на парохіяльну школу 100 дол.

Контр. Комісія: Іменем її голова поставила внесок на уділення абсолюторії, що її одногослосно ухвалено.

Нова Управа: п-ні Віра Кука, голова, п-ні Марія Баргусевич, заступниця, п-ні Емілія Ройовська, рек. секретарка, п-ні Ярослава Зарицька, скарбник, п-ні Марія Неїлко, фін. секретарка. Референтки: п-ні Катерина Лебідь і п-ні Марія Зазуля сусп. опіки, п-ні Марія Стефанишин пресова і де-

Вітаємо з Ювілеєм!

У 25-ту річницю журналу Наше Життя прошу прийняти наші найсердечніші побажання Божої помочі в усій Вашій тяжкій жертвенній праці, найкращих успіхів та якнайбільшого поширення журналу серед українського жіноцтва.

Софія Качанюк
Мюнхен

З нагоди 22-ліття Нашого Життя пресилаю ширий привіт і бажаю якнайкращих успіхів у майбутньому.

Володимира Баслядинська
Парма, Огайо

легатка до Окр. Ради, п-ні Марія Круг і п-ні Марія Зазуля господарські.

На закінчення проведено збірку, що дала 32 дол. до каси Відділу. Закінчено збори молитвою.

Марія Стефанишин
пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Святочні сходи́ни в честь Жінок-Героїнь

Дня 16. лютого 1969 р. заходом 23 Відділу СУА Свято розпочалося Службою Божою за упокій душі бл. п. Ольги Басараб, яку відправив о. В. Яремак. Панахиду відправили о. монсіньор Бохневич, о. В. Яремак і о. В. Рущкий. Під час відправи гарно співав хор під орудою п. К. Цепенди. Членки численно явились у жалобних відзнаках.

Після відправи всі присутні зійшлися в шкільній аудиторії на перекуску, що їй пригостувала п-ні Павлина Боднар, голова Комітету Підприємств, разом із членками. Тут привітала всіх голова Відділу п-ні Є. Кахній та попросила о. Ярмака провести молитву. Потім розпочалась мистецька програма перед портретом Ольги Басараб, прикрашеним вишиваним рушником та червоними маками. Першою точкою була деклямація „Могила Ольги Басараб“, що її виголосила п-ні Дора Сеньків. Слідувала доповідь, що її уформувала й виголосила п-ні Катерина Хом'як. Потім п-ні Ксеня Палер віддеклямувала „На вічну пам'ять О. Басараб“ та згадала всіх українських героїнь, що віддали своє життя за Батьківщину. Опісля група членок Відділу відспівала „Боже Великий“, „О, Україно“ та гимн СУА. При кінці

Із Ювілейним роком 25-ліття журналу

„НАШЕ ЖИТТЯ“

його основниці п. О. Лотоцькій
начальній редакторці п. Лідії Бурачинській
і Редакційній Колегії

шлють ширий привіт, та побажання нових дальших успіхів
у їх невсипущій і творчій праці

ЧЛЕНИ 1-ГО ВІДДІЛУ СУА В НЬО ЙОРКУ

Катерина Пелешок
почесна голова

Леся Гой, секретарка

Наталія Хоманчук, голова

мала слово п-ні А. Королишин, згадуючи численні жертви наших вивольних змагань.

Голова п-ні Кахній представила представницю Окр. Ради СУА п-ні О. Перецьку та голову 81 Відділу СУА п-ні Тарновецьку, як також поклікала до слова п-ні М. Ясінську, довголітню голову 23 Відділу СУА. Вона похвально висловила про мистецьку програму. На кінці забрав слово о. Василь Яремак, вказуючи на теперішнє поневолення українського народу. Голова п-ні Кахній подякувала всім за участь і свято закінчено національним гимном.

З нагоди цього Свята Відділ пожертвував 10 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Анастасія Королишин
пресова референтка

ПОТАКЕТ, Р. А.

Річні Збори 25 Відділу ім. княгині Ольги

Дата: 16. лютого 1969 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Таїса Децик, голова.

Протокол із тогорічних заг. зборів відчитала п-ні Ірина Ключас.

Звіт Управи зложила голова п-ні Децик.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Ширших сходин було небагато. Відчувається брак домівки і тому треба взяти до уваги, чи не можна б відбувати сходи́ни у мешканні членок по черзі.

б) Культ. Освітня й імпрезова: Дня 17. березня влаштовано заходом п-ні Стерпак, культ. освітньої реф. Шев-

ченківське свято. У квітні відбулася у Провіденсі, Р. А. виставка нар. мистецтва заходами пп. Децик, Ключас, Ганушевської і Калеської. Окрема подяка належить п. Флисові за допомогу зі стоячками й написами, а також п-ні Косюк і п. Коникові за написання писанок. Про це вже була згадка в нашому журналі. Також про показ писання писанок, що відбувся в бібліотеці в Потакеті. Дня 12. травня відбулося у школі українознавства Свято Матері заходами пп. Ю. Флис, Т. Кузьми й І. Ганушевської. У червні наш Відділ допоміг Бостонському Відділові СУА влаштувати одноденну виставку нар. мистецтва під час Конвенції Ген. Федерації Жін. Клюбів. Про це теж була згадка в нашому журналі. У жовтні після повороту п-ні Флис із України урухомлено школу українознавства. Дня 19. жовтня спільно з Укр. Нар. Союзом і Гор. Клубом влаштовано у Менвілі Веселий Вечір. Програму підготувала п-ні Стерпак. Дня 22. грудня наш Відділ спільно зі школою і парафією влаштував свято св. Миколая, а наш Відділ при тій нагоді мав свій щорічний Базар. Наші членки напекли доброго печива, а п-ні Марія Чировська вишила подушку на розгравку. Дня 11. січня 1969 відбулася наша забава — Маланчин Вечір. Членки підготували смачний буфет, а пп. Децик, Ключас і Кузьма працювали в кухні. Особлива подяка належить п. Сорочі і його вуйкові, що вміло обслуговували бару.

в) Зв'язки: До Провіденс Джернал подали ми приписи, при чому п-ні Ключас послужила нам своєю ха-

П-во Іван і Юлія Левковичі з Філядельфії відсвяткували 50-ліття свого подружжя

Mr. and Mrs. Levkovich from Philadelphia, Pa. celebrated their 50th wedding anniversary

тою для відвідин репортерки, а пп. Худолій і Ключас своїми стравами.

Контр. Комісія знайшла книги в найбільшому порядку й уступаючій Управі уділено абсолюторію.

Нова Управа: п-ні Таїса Децик, голова, п-ні Тетяна Худолій, заступниця, п-ні Таїса Кузьма секретарка, п-ні Єва Сорока, касієрка. Референтками стали — п-ні Галина Тренклер культ.-освітньою, п-ні Ірина Ключас сусп. опіки і господарською.

Контр. Комісія: пп. Юлія Флис і Анна Николишин.

У своєму слові перевибрана голова висловила подяку всім, що до тепер підтримували її в роботі і просила співпрацювати в майбутньому.

Т. Децик, голова

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Подружній ювілей 42 Відділу СУА

На своїх зборах у березні ц. р. Відділ вшанував свою довголітню членку п-ні Юлію Левкович з нагоди 50-ліття її подружжя. Вона походить із с. Костева, пов. Перемишль і прибула до Америки в 1913 р., як молода дівчина Юлія Скворин. Тут пізнала хлопця з того самого села Івана Левковича і в січні 1919 р. вони подружились. Господь Бог поблагословив їх подружжя двома дочками. Це є Оля Бабій і Ірина Зурек. Ціле своє життя подружжя прожило у Філядельфії.

Ювілятка вступила до Відділу коротко по його заснуванні і своєю щедрою рукою та дбайливою співпрацею причинилась до його росту. Тому членки її щиро привітали з таким гарним родинним святом і по-

бажали їй чоловікові ще багато літ у щасті прожити.

Присутня

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні Збори 46 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 23. лютого 1969 р.

Збори відкрила п-ні Люба Шмігель, голова і привітала п-ні Марію Крамарчук, містоголову Окр. Ради СУА. Присутні відспівали молитву „Боже, вислухай благання...“.

Президія: п-ні Марія Крамарчук, голова, пп. Галя Баб'юк і Лідія Хом'як, секретарки.

Протокол відчитала у заступстві п-ні Шмігель.

Звіти Управи зложили — п-ні Люба Шмігель, голова, п-ні Слава Коба, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 45 членок, відбув 6 ширших сходин, брав участь в Окр. З'їзді і вислав делегатку на Конвенцію до Шикаго. Співпрацював з іншими організаціями.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано Новорічну Бабу й осінню забаву „Вже осінь“. Відділ брав участь у підготові і проведенні Дня Матері й дитячої костюмової забави та підготовляв з іншими організаціями Вечерниці Червоної Калини. Зорганізовано жіночий хор під орудою проф. Ірини Костинюк, що виступив уперше на концерті 22. січня, де публіка диригентку й хористок оваційно привітала.

в) Виховна: Відділ підтримує акцію ОПДЛ. Розльосовано вишивану по-

душку, яку подарувала п-ні Компанієць, а дохід із неї у сумі 50 дол. переслано до ОПДЛ на книжки дітям у Югославії.

Контр. Комісія: Її голова стверджує, що книги знайдено в найкращому порядку. Пропонує уділити Управі абсолюторію, що збори одногосно уділили.

Нова Управа: п-ні Катря Кузиляк, голова, п-ні Оксана Кулик, заступниця, п-ні Уляна Баб'юк, кор. секретарка, п-ні Галя Баб'юк, рек. секретарка. Референтками стали — п-ні Ірина Лужецька організаційною, п-ні Анна Филип культ.-освітньою, п-ні Дарія Компанієць імпрезовою, п-ні Павліна Климошко виховною, п-ні Алла Свантон зв'язків, п-ні Лідія Хом'як пресовою, пп. Зоя Литвинець і Оксана Шевчишин господарськими.

Контр. Комісія: пп. Люба Шмігель, Зеня Кужіль, Оля Сухенко.

Слово представниці Окр. Ради: П-ні Крамарчук висловила признання для праці Відділу і вказала на деякі ділянки, де та праця могла б бути скріплена. Подякувала п-ні Шмігель за дотеперішній провід.

Катерина Кузиляк, голова
Лідія Хом'як, секретарка

БОФАЛО, Н. Й.

Річні збори 49 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

Дата: 9. лютого 1969 р.

Збори відкрила п-ні Ірина Дорошак, голова.

Президія: п-ні Неоніля Стецьків, голова, п-ні Надія Гадзевич, секр.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні Лідія Стасюк.

Звіти Управи зложили пп.: І. Дорошак, голова, А. Макух, секретарка, О. Салдит, касієрка, й референтки — М. Дранка організаційна, та С. Гаврилюк виховна й сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 46 членок і відбув 7 ширших сходин (з участю пересічно 19) і 8 засідань Управи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано 35-літній ювілей Відділу з участю дост. Марусі Бек, радної м. Дітройту. Введено новість на нашому терені, а саме: Великодню Зустріч із конкурсом пасок і мистецькою програмою та Різдвяну Зустріч з обміном дарунків. Улаштовано курс мережання та вирізування.

В рамках ширших сходин ми про-

слухали 4 доповіді та перевели дискусії на теми прочитаних книжок („Гірський вовк“, „Тодір Сокір“ та „Хуртовина гряде“).

Наші членки взяли участь у З'їзді Голов та референток в Ютіці, ми вислали три делегатки на XV. Конвенцію СУА в Шикаго та взяли участь в Окружному З'їзді у Рочестері.

в) Сусп. опіка: Референтка вислала 6 одягових пачок до Бразилії (Інститут св. Ольги), картки нашим воякам у В'єтнамі з нагоди Великодня та Різдва Христового. Відвідувала хворих та писала їм картки.

г) Фінансова: У звітному часі ми мали 1,104.03 дол. приходу та 1,111.02 дол. розходу.

Контр. Комісія у складі пп. Е. Стасюк, В. Русинко й О. Перейми ствердила, що книги Відділу ведені правильно і поставила внесок на уділення абсолютії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ірина Дорошак, голова, п-ні Марія Паньків, заступниця, п-ні Анна Макух, секретарка, п-ні Ореста Перейма, касієрка, п-ні Стефанія Гаврилюк, реф. виховна та сусп. опіки, пп. Мирослава Райца, Олена Хомин і Анна Приндота господарські референтки, п-ні Лідія Стасюк, вільний член.

Контр. Комісія: пп. Емілія Стасюк, Володимира Русинко і Неонія Стецьків.

Анна Макух, секретарка

САН ФРАНЦІСКО, КАЛІФ.

Річні збори 62 Відділу СУА

Дата: 22. березня 1969 р.

Збори відкрила голова Ярослава Оренчук молитвою.

Президія: п-ні Софія Підгірна, голова, п-ні Віра Зубрицька, секретарка.

Протокол із торічних зборів відчитала п-ні Ольга Каницька.

Звіти Управи зложили — п-ні Ярослава Оренчук, голова, п-ні Стефанія Кіш, секретарка, п-ні Варвара Кацуляк, скарбничка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 30 членок. Відбув 3 ширших сходин і 2 засідання Управи.

б) Культ. освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свято Матері і сатиру „Ох, ті діти!“, Свято Отця Миколая, Свято Жінки-Героїні і сцен. виставу „Книжко, моя книжко“. Виголошено доповідь, присвячену Лесі Українці. Влаштовано два обіди.

в) Фінансова: Відділ мав 320 дол. приходу і 214 дол. розходу.

Контр. Комісія ствердила, що книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолютії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Варвара Кацуляк, голова, п-ні Дарія Черепенко, заступниця, п-ні Віра Зубрицька, секретарка, п-ні Софія Підгірна, скарбник. Референтками стали — п-ні Віра Шишка організаційною, п-ні Стефанія Кіш культ. освітньою, п-ні Ольга Візір, виховною, п-ні Ярослава Оренчук сусп. опіки, п-ні Ольга Тахдаль зв'язків, пп. Галина Гарістон і Віра Казай господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Наталія Камеєцька, Марія Петренко і Ольга Каницька.

Віра Зубрицька, секретарка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Літературний Вечір 68 Відділу СУА

Дня 7. грудня 1968 р. відбувся тут Літ. Вечір, присвячений поезії „шестидесятників“. Глибоко продуману і добре опрацьовану доповідь подала нам проф. Ярослава Томич із Ютіки.

Доповідниця зясувала розвиток літератури в Україні, що зазнала великого розквіту в 20-тих рр. і нечуваного погрому в 30-тих. Пізніш усіх обов'язував т. зв. „соціалістичний реалізм“, що практично не допускав свободи творчості. І тому протягом приблизно 30 років не було в Україні видатних мистецьких творів.

Щойно з кінцем 50-тих років, використавши політичні зміни, деякі письменники почали домагатись хоч відносної свободи творчості, називаючи це поширенням меж соц. реалізму. Слідом за тим у 60-тих рр. з'явився гурт молодих поетів, що вніс свіжий струм нової тематики, нових мистецьких засобів і домагання повної свободи творчості й індивідуального поетичного вияву.

Спільними прикметами їх творчості є любов до України, відчуття і розуміння історичного зв'язку лучности зі своїм народом, потреба ширости вислову та безпосередности. Найвизначнішими з них доповідниця вважає Ліну Костенко, Віталія Коротича, Миколу Вінграновського, Івана Драча, Євгена Гуцала і Тамару Коломієць. Особливе місце було уділене поезіям покійного вже Василя Симоненка, якого ширість і глибина лю-

бови до України нагадує нам Т. Шевченка.

Зразки творів вище згаданих письменників ілюструвала саме доповідниця, а також чітко, виразно і з великим відчуттям відчитали пп. Фалина Войтович, Валентина Гурська, Євгена Єржківська, Оксана Краус та Ніна Новохатько.

Доповідниця також схарактеризувала „Собор“ Гончара, а уривки цього твору по-мистецьки зачитав режисер М. Міхновський.

Відрадним явищем цього вечора була наявність значної кількості студентів, що взяли участь у жвавій дискусії.

На закінчення Союзянки влаштували чайне прийняття для присутніх.

Присутня

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Річні Збори 71 Відділу СУА

Збори відкрила голова п-ні Н. Кух, молитвою, вітаючи представницю Окр. Ради п-ні Оксану Щур.

Президія: п-ні Оксана Щур, голова, п-ні Ірина Качмарська, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Надія Кух, голова, п-ні Ірина Качмарська, секретарка, п-ні Л. Демченко, госп. референтка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: До Відділу вдалося приєднати 11 нових членок. У звітному часі відбувся 10-літній ювілей Відділу. Відділ відбув 6 ширших сходин і 8 засідань Управи.

б) Культ. освітня й імпрезова: На ширших сходинах були відчитані доповіді або гуморески, що їх підготувляла п-ні Мирослава Сіра, культ. освітня референтка. У квітні Відділ влаштував передсвятоточний Базар, що приніс матеріальний успіх. У травні на ширших сходинах влаштовано Свято Матері. Програму підготувала п-ні Кух, а доповідь відчитала п-ні Сіра. У травні відбувся ювілей Відділу, що був описаний у ч. 9, 1968 р. У Дні Батька Відділ перевів збірку під церквою, якої дохід пішов на сусп. опіку. Наші членки взяли участь у прогульці Окр. Ради до Бавнд Бруку. Восени відбулась традиційна вже осіння забава, де в залі Нар. Дому при звуках оркестри п. Головацького всі мали нагоду забавитись у направду приемній атмосфері. Королевою забави цього року була молода пластунка п-на Люба Кравчук, дочка нашої членки.

в) Виховна: Відділ влаштував дитячу забаву з лотерією і різними грами і забавами.

г) Сусп. Опіка: Відділ вислав 4 пачки з уживаним одягом і пожертву 50 дол. до сиротинця у Бразилії. Членки відвідували хворих і вислали побажання скорого видужання.

г) Пресова: Оголошення і дописи про наш Відділ появлялися в журналі Н. Ж. і часописах Свобода, Америка і Вільний Світ.

д) Господарська: У Відділі професійна сила провела косметичний показ і членки могли користати з різних порад.

У своєму слові предсідниця п-ні Шур висловила признання за гарно проведену працю і заохотила всіх до дальшої.

Контр. Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Надія Кух, голова, п-ні Катерина Коць, заступниця і помішниця касієрки, п-ні Ірина Качмарська, секретарка, п-ні Галина Гаврилюк, касієрка. Референтками стали — п-ні Галина Білик культ. освітньою і пресовою, п-ні Леся Беревецька імпрезовою, п-ні Розалія Гавур заступницею, п-ні Ольга Вітер сусп. опіки, пп. Ніна Ковбаснюк і Парася Шеремета заступницями, п-ні Анна Карий господарською, п-ні Анна Вох заступницею, п. Стефа Штомпель і Клявдія Салюк вільними членами.

Контр. Комісія: п-ні Дарія Яременко, голова, пп. Анна Одуляк і Дарія Кравченюк, члени.

У своєму слові перевибрана голова подякувала за вибір і довір'я і подякувала всім за співпрацю в минулому році. Просила й на дальше співпрацювати з нею.

Галина Білик, пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 74 Відділу СУА

Дата: 10. лютого 1969 р.

Збори відкрила голова п-ні Олена Турула молитвою.

Президія: п-ні Ірина Попович, голова, п-ні Галина Харук, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні О. Турула, голова, п-ні В. Хрептовська, секретарка, п-ні В. Гоевич, касієрка і референтки — п-ні О. Добровольська сусп. опіки і п-ні Л. Куропась, пресова.

Діяльність Відділу:

а) Імпрезова: На карнавалі Церкви св. Йосифа Відділ мав свій кіоск. Влаштовано Різдвяний Базар. Зимоваю порою Відділ влаштував кожної неділі після Служби Божої каву при парафії св. Йосифа.

б) Сусп. опіка: Ухвалено такі пожертви: на Фонд Наглої Допомоги 20 дол., на церкву св. Йосифа 50 дол., на Фонд П'ятсот 20 дол., на пресовий фонд Н. Ж. 20 дол., на видавництво книжки Р. Завадовича в пам'ять Марії Яримович 50 дол.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні Харук і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Олена Турула, голова, п-ні Л. Шандра, заступниця, п-ні Віра Хрептовська, секретарка, п-ні Г. Харук, касієрка. Референтками стали — п-ні Лариса Вихрій культ. освітньою, п-ні О. Мінціньська сусп. опіки, п-ні Леся Куропась пресовою, п-ні Оксана Добровольська господарською.

Контр. Комісія: п-ні Ірина Попович, голова, пп. Віра Гоевич і Гена Йона, члени.

Збори закрила предсідниця молитвою.

Леся Куропась
пресова референтка

БРОНКС, Н. Й.

Вечір „Веселки“ Дитячого Гуртка Книголюбів

**Ми, діти-книголюби,
Ми діти дум і мрій,
Ми рідну книжку любим
І рідну мудрість в ній.**

Р. Завадович

Дитячий Гурток Книголюбів відбув дня 29. грудня м. р. прилюдні сходи, присвячені журналові для дітей „Веселка“. Вечір відбувся в залі церкви св. Покрови на Бронксі.

Виховна референтка й опікунка ДГК п-ні Леся Кіршак привітала зібраних і попросила о. пароха Сетера Голика провести молитву. Наймолодша членка ДГК Христя Гонко продеклямувала вірш К. Перелісної п. н. „Молитва“. Діти індивідуально і збірно читали оповідання, казки й розповіді з річників „Веселки“ від її появи до тепер. Оксана Лотоцька читала „Батьківщину“ Лідії Далекої, Ігор Венгер вірш „Лев на сторожі“ Р. Завадовича, Надя Стецок вірш „Перемисьль“ цього ж автора. Гумореску-трагестією за народньою казкою пера

Р. Завадовича „Модерний Івасик-Телесик“ прочитали, поділившись ролями: Марі-Марта Гніздовська, Надія Миськів, Ляриса Стасів. Орест Гонко й Володимир Миськів прочитали переказ, опрацьований Р. Завадовичем „Святий Миколай Мокрий“. Виховну казку „Чого варта одна сльозина“ Вітченка-Маморського присутні заслухали у виконанні Романа Гошовського і Романа Іванчишина. Казочку для менших „Про бабусю стареньку й лисичку хитреньку“ К. Перелісної читала Ліда Гошовська. Інші оповідання й казки, прочитані на вечорі, це: „Чи ангел принесе мені маму“ П. Шкура-та (Марта Іванчишин і Лідія Стасів), „Найдороща квітка“ Л. Полтави (Роксоляна Миськів), „Великий подвиг малого Михайлика“ Вол. Барагури (Марта Іванчишин і Лідія Стасів), „Спогад Івасевого батька“, написаний учнем школи св. Миколая в Шикаго І. Драганчуком на підставі оповідання батька (Богд. і Влодко Лотоцькі).

В другій частині вечора редактор „Веселки“ Володимир Барагура звернувся до дітей із признанням за їхню працю в Гуртку й за підтримку українських видань для дітей. Він розказав дітям про важливі періодичні видання для дітей і про видавану УСН „Цвітку“ (1914—1917) і теперішню „Веселку“. На закінчення ред. Барагура прочитав дітям вірш Р. Завадовича, написаний спеціально на ці сходи ДГК. Виховна референтка п-ні О. Миськів подякувала ред. Барагури за його спеціальне зацікавлення бронксівським ДГК, а присутні відспівали йому „Многоліття“. На його руки управа Гуртка передала 5 дол. на пресовий фонд „Веселки“.

Марія Барагура
пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні збори 86 Відділу СУА ім. Олени Тиліги

Дата: 17. лютого 1969 р.

Нова Управа: п-ні Марія Полянська, голова, пп. Наталка Клапішак і Ольга Гунчак заступниці, пп. Лариса Пенцак і Анна Кравчук, секретарки, п-ні Наталка Змий, скарбник. Референтками стали — п-ні Надія Хома організаційною, п-ні Ярослава Снилик заступницею, п-ні Зірка Воронка культ. освітньою, п-ні Ірина Яворська заступницею, п-ні Софія Темницька виховною, п-ні Ольга Гнатейко заступницею (Докінчення на обгортці)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬПЕРШИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО П'ЯТЕ

ПРОДОВЖЕНО ЛІТ. КОНКУРС
СФУЖО

На ювілейних святкуваннях СФУЖО, що тепер відбувалися в ЗСА — головною постаттю її товариської частини — бенкету — була Маруся Бек, радна м. Дітройту. У плинній промові, яку достосувала до цієї святочної хвилини, подала в загальних зарисах напрямі й програму української жінки поза межами Батьківщини.

Маруся Бек пов'язана з Управою СФУЖО одним міцним зв'язком, а саме — Літературним Конкурсом її фундації. Впродовж 10 років завдяки її ініціативі цей Конкурс заохочував і закріплював до творчості літературні сили. Тепер цей почин повинен завершитися виданням спеціального збірника-альманаху. А Х Літ. Конкурс СФУЖО незабаром подасть своє рішення уділенням нагороди.

З нагоди ювілею СФУЖО дня 23. березня 1969 у Філадельфії проголошено продовження Літ. Конкурсу СФУЖО на нових п'ять років. Маруся Бек погодилась далі спонзорувати цей шляхетний почин, що пов'язаний із її іменем. Цей жест знов закріплює вузол співпраці з нею та заповідає далі підтримку жіночим літературним силам.

Комітет Літературної Нагороди СФУЖО, що дбає про переведення Конкурсів, плянує нове оформлення їх. Та заки це станеться хоче відзначити 10-ліття Літ. Конкурсів СФУЖО восени 1969 р. Це буде найкраща нагода для підсумків цієї літературної акції. Вона дала нам нові літературні таланти, багато нових творів та вдовolenня осягом, що ним не може пишатися інша діянка нашої культури. А це є виключна заслуга фундаторки й українського жіноцтва.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — ТРАВЕНЬ, 1969

У 1000-літні роковини

У липні 1969 р. сповниться 1000 років від хвилини, коли Рівноапостольна Свята Ольга, володарка Княжої Держави, відійшла у вічність. Вона покинула цей світ, але по ній зосталась — оповита легендами — світла пам'ять і тривка основа княжої держави, яку розбудували пізніше її син і внук.

Оглядаючись на цю велику постать нашої історії, що промінює до нас через віки, звертаємось до всього українського громадянства, а зокрема до українського жіноцтва із закликом — врочисто відзначити в 1969 р. знаменні роковини. Залежно від умовин, їх можна влаштувати в кожній країні нашого поселення.

Ця річниця проречисто свідчить про історичну давність нас, як державного народу; пригадує про духові первні культури народу, володарка якого відчула потребу принести світло Христової віри і правди в Русь-Україну. Ця річниця пригадує разом про велику духову мужність і рішучість великої княгині, яка зуміла всупереч усім течіям зберегти престіл для малолітнього сина. Княгиня Ольга знайшла в собі силу протиставитись усім суперечностям і своїм достойним прикладом вказала своєму народові шлях до світла, правди і добра. Історія прославила її мудрість, а наша Свята Церква визнала її Рівноапостольною і Святою.

Тож нехай цей рік буде для всіх нас, зокрема для жіноцтва, роком застанови над тими прадавніми і тривкими вартостями, що стали невідомою частиною української духовости, що дали і дають нам, далеким нащадкам — снагу перетривати всі лихоліття. Бо ж саме тепер, у це 1000-ліття розпочалась нова хвиля переслідувань нашої віри і Церкви в Україні. Арештування священників і монахинь, ліквідація Фроловського монастиря біля Києва — це видимі ознаки того походу. Тож вшановуючи Рівноапостольну святу Ольгу цим засвідчимо тисячелітню давність нашої віри, що переходить тепер у Рідному Краю чергову важку пробу.

У квітні, 1969 року.

УПРАВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ
УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
(СФУЖО)

ІЗ РЕЗОЛЮЦІЙ ЮВІЛЕЮ СФУЖО

Однією з перших резолюцій, ухвалених на Ювілею СФУЖО 22. березня 1969 р. у Філадельфії, була підтримка акції за завершення Української Католицької Церкви у формі Патріархату. Тут Управа СФУЖО поступила згідно із закликом Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців

(СКВУ) і вибрала для того форму окремого меморіалу. Цей меморіал, зладжений українською й англійською мовами, висунув також інші постуляти, як збереження нашого обряду, наладнання духовної опіки для українців-католиків у Польщі та затривання долею нашої Церкви в Україні.

Із ювілею 20-ліття СФУЖО у Філядельфії:
П-ні Маруся Бек (зліва) приймає відзначення з рук п-ні д-р Наталі Пазуняк,
секретарки СФУЖО

From the 20th anniversary of WFUWO in Philadelphia:
Miss Mary Beck founder of the Literary Contest, accepting a decoration
from Dr. Natalie Pazuniak, WFUWO's Secretary

ЮВІЛЕЙ СФУЖО У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Відзначення 20-ліття СФУЖО було намічене у Філядельфії, місці його заснування. Ще восени 1968 р. постав тут Ювілейний Комітет під головуванням п-ні Марії Харини, голови Пресово-Адміністраційної Комісії СФУЖО. Комітет оперся у своїй підготові на місцевих клітинах складових організацій — Окружній Раді СУА, 20 Відділові Укр. Зол. Хреста і 1 Відділові Об'єднання Жінок ОЧСУ.

Дня 22. березня о год. 10 рано розпочалась Сесія, присвячена дошкіллю. Її відкрила п-ні Олена Климишин, виховна референтка СФУЖО, яка її й провадила. В програмі були доповіді: п-ні Оксани Генгало „Співдія батьків із виховниками дошкілля“, п-ні Ірини Тарнавської „Методичні програми у світличках“ і п-ні Ярини Телепко „Вплив іграшок на розвиток дитини“. Слідував показ іграшок, що були виставлені на окремих столах. Між ними ново вироблена складанка вид. фірми „Освіта“.

Святочна ділова Сесія відбулася по полудні. Розпочалася внесенням прапорів жіночих організацій та національним гимном. У засіданні п-ні М. Харини, голови Комітету, відкрила її

п-ні Володимира Ценко, заступниця. Сесію провадила п-ні Стефанія Савчук, містогорова СФУЖО. П-ні Олена Залізник, голова СФУЖО, виголосила корсткий привіт.

Слідували доповіді. Це були — п-ні Ірини Павликовської „Генега постанов СФУЖО“, д-р Наталі Пазуняк „Наші осяги за 20 років“, п-ні Олени Процюк „Українка у модерному світі“, п-ні Стефанії Пушкар „Українка на рідних землях і наші завдання“. П-ні Ірина Пеленська-Пасіка, голова Резолюційної Комісії, відчитала проект постанов, що їх заля схвалила оплесками. П-ні Пеленська-Пасіка, яка є пресовою референткою СФУЖО, пояснила також виставку „СФУЖО в дзеркалі преси“, що була в тій же залі.

Бенкет увечорі відкрила п-ні Марія Харина, голова Ювілейного Комітету і передала провід п-ні Осипі Грабовенській, секретарці Комітету. Слідував привіт п-ні Олени Лотоцької, містоголови СФУЖО. Зчери присутні прослухали єдиний мистецький виступ, гру на фортепіяні молоденької піяністки Лідії Артимів із Філядельфії. Потім відзначено спеціальною

грамотою 10 жіночих організацій, що являються членами-основниками СФУЖО. Грамоти вручала п-ні Олена Залізник, а проголошувала п-ні Володимира Ценко. Слідувало відзначення фундаторки Літературних Конкурсів СФУЖО п-ні Марусі Бек, радної м. Дітройту. Його виконали пп. Лідія Бурачинська і д-р Наталя Пазуняк, члени Комітету Літ. Нагороди. Слідувала промова п-ні Бек, що змалювала шлях СФУЖО та поставу українського жіноцтва і вручила чек на 1000 дол. на продовження Літ. Конкурсів СФУЖО. Програму закінчила прощальним словом п-ні Олена Залізник, голова СФУЖО. Присутні відспівали національний гимн.

Перебіг ювілею був широко коментований у щоденній і тижневій пресі. Більш докладне звітження поживиться в журналі „Українка в світі“.

ДО Х. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

До Х. Літ. Конкурсу СФУЖО, що був проголошений на етод, наспіло 10 творів, що їх подаємо за псевдом авторок: 1. Блянка „Четвертого до бриджа“, 2. Буковина „Дідусь на баштані“, 3. Діброва „Ангельські співи“, 4. Ірина Дорянська „Глиняний дзбаночок“, 5. Зодіак „Незакінчений лист“, 6. Інвалід „Кущик маргариток“, 7. А. Киянка „Два ескізи з Апокаліпси“, 8. Лідія „Останнє кільце“, 9. Надія „Одарка“, 10. Незнана „У світі“.

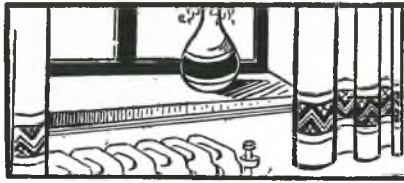
Реченець Конкурсу закінчується 31. травня 1969 р. Є ще час близьким і далеким читачкам — взяти у ньому участь.

ЧЛЕНСЬКА ВКЛАДКА СФУЖО

Складові організації СФУЖО вплатили свою членську вкладку до кінця жовтня 1968 р. за біжучий рік:

Союз Українок Америки 315 дол., Організація Українок Канади, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Ліга Укр. Католиків Канади, Об'єднання Жінок ЛВУ по 125 дол., Союз Українок Австралії 40 дол., Об'єднання Українських Жінок Німеччини 25 дол. (за 1967 рік), Організація Українських Жінок ВБританії 19.84 дол., Організація Українських Жінок ХОС-у в Бразилії 15 дол.

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

У НАШІЙ ХАТІ

Мешкання для родини з дітьми

Журнал „Перентс“ пішов назустріч бажанню матерів і зорганізував конференцію молодих матерів на тему мешкання для малої родини. Там ці матері висували свої домагання до будівельників, враховуючи найбільш пекучі потреби родини. Журнал передав ці домагання будівельним фірмам, які випрацювали до того відповідні пляни.

Не маємо змоги передавати перепіску Конференції та рисунків запланованого дому. Одначе варто застановитись над домаганнями матерів, що наголошують найбільш важливі для них моменти.

Дім повинен бути одноповерховий. Найбільш вигідне людське житло без сходів, коли не треба витратити зусиль на перенесення тягарів (пилосос) чи дитячого причандалля. Колись про те пам'ятали наші предки і тепер знов повертаємось до їх життєвої мудрости.

Дім повинен мати відповідне місце на господарську роботу й на сховки. При кухні повинна бути кімнатка, в якій помістилась би пральна машина, сушарка, дошка до прасування, а також сховки на господарське причандалля, електричні знаряддя, мітли, бляшанки ітд.

Велику увагу треба приділити кухні. Її звичайно будівельники обходять абияк, не враховуючи того, що господиня проводить у ній пів дня і виконує тут більшу частину своєї роботи. Кухня повинна мати такий самий простір, як кімната, бо ж у ній родина споживає кожного дня свою їжу. Отже окрім частини, де є вміщена кухонна плита, холодильник, робітний стіл, і різні сховки, ще потрібно доброго кухонного ідального гарнітуру, себто стола з кріслами. Молоді матері звернули увагу, що в кухні повинна бути полицка на куховарські книжки, біжучі рахун-

ки і телефон. Це теж потрібне для виконування їх роботи.

Вітальня тепер звичайно сполучена з їдальнею і це всі одобрили. Натомість молоді матері вимагали окремої родинної кімнати (family room) уважаючи, що діти, зокрема малі, мусять мати свій простір для забави, особливо зимовою й осінньою порою. Тут можуть стояти також їх полиці з іграшками, хоч дехто волів їх умістити в дитячій спальні. Ця родинна кімната межує з кухнею і має свій вихід на город (може бути й через кухню і господарську кімнату), щоб діти могли прямо туди входити і виходити.

Це були головні домагання молодих матерів. Були ще й інші, що їх висували поодинокі особи. А саме — куток для шиття з місцем на машину і причандалля, полицками на матеріяли і крої. Дальше — вбудовані книжкові полиці на найбільш потрібні книжки. Вкінці — в інтересі господаря дому — приміщення для варстату, де може бути столярське причандалля, косярка для трави, драбина ітд.

Отже головний натиск покладено на місце! Всі нарікали, що будівельники дбають тільки про гарні кімнати і зовнішній вигляд, а не пам'ятають буднів господині, що виповнені невпинною важкою роботою. Добре розміщення заощаджує шукання і хвилювань. А це багато значить.

Конференція відбулася у Сан Дієго, Каліфорнія і тамошні будівельники спорудили вже хату за тим зразком. Та ще довго потриває, заки це піде по всій країні і більшість молодих матерів зможуть мати ту вигоду.

Зірка

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

Куховарські назви

НА БУКВУ П

Пекан — їстівний американський горіх (pecan). Пеканова олія.

Пекар, пекарка, пекарня, пекарство, пекарчук, пекарський, пекарювати.

Пекті (а не „печи“), пектіся.

Пектіни — органічні речовини, що містяться в деяких рослинах. Мають високу желатинну властивість. При варінні з цукром витворюють драгликову масу.

Перга — бджоляний корм, що його бджоли витворюють з рослиного пилку.

Передобідок — перекуса перед обідом.

Перекладка — маса до тортів.

Перекуса — мала їжа перед обідом або вечерою.

Перекусник, перекусничок — канапка.

Перепілка, перепел, перепеля — птах із род. фазанових. Перепелячий (м'ясо).

Перепічка — 1. коржі з дріжджевого тіста, печені на сковороді, 2. маленькі пасочки.

Пересит — надмірне їдження.

Пересіл — пересолення страви.

Перець стручковий, солодкий (зелений або червоний).

Перець стручковий гіркий червоний (угор. паприка).

Перець каєнський, дуже гіркий — з Бразилії.

Перець червоний або еспанська паприка.

Перець однорічний український або перчіця. Ця городина (перці) належать до родини пасльонових, що походить із Півд. і Центр. Америки. Уживаються у свіжому і вареному вигляді, а також у спорошкованому, як приправа до страв.

Перець чорний (горошок) — сушені недозрілі ягоди тропічної високої рослини (black pepper).

Н. Ч.

Користаймо з досвіду

Ірина Кашубинська

Обід улітку

Літньою порою не хочеться багато стояти коло кухонної плити. Але їсти треба! Та ще й не раз Бог пішле гостей, бо влітку наші свояки і приятелі сідають „на колеса“! Отже подумаймо про обід на літню пору, коли не шукаємо калорій, а смачних легких страв.

Цим разом пошукали ми приписів із рідної землі. До звичної картопляної салати дійшло трохи городини, а курячу грудинку спорядили на київський спосіб. До того ще лакоминка і є з чого вибрати на прийняття!

Картопляно-городинна салатка

Потрібно:

- 4—5 варених яєць
- 1 мала цибулина
- 1 ложка цукру
- 1 ложечка солі
- перець
- 1 слоїк гірчиці (9 унцій)
- 1 горнятко сметани
- 2 винні яблука, дрібно посічені
- по 1 бляшанці (½ ф) моркви (кубиками), горошку, шпар, фасольки, фасолі „лайм“
- 2 бляшанки (по 1 ф) картоплі
- ½ горнятка витисненого „реліш“ або посічених квашених огірків чи корнішонів. Можна додати ще маринсовані грибки

Яйця посікти до миски. На верх дати потерту цибулю, поцукрувати, посолити, поперчити і залишити на хвилину. Тоді додати гірчиці, добре розмішати, вкінці додати сметану, „реліш“ і яблука. Все добре вимішати і додавати відціджену городину. На кінець дати картоплю переполокану холодною водою і покроєну в дрібні кубики. Коли покажеться, що салатки замало, можна додати більше картоплі. Все це дати до холодильника, де повинно постояти кілька годин.

Подавати до холодного або теплого м'ясива. Може бути й самостійною стравою, коли додати до того покрану в кубик шинку чи інше м'ясиво, або оселедця. Коли

подаємо до теплого м'ясива або саму, треба дати менше муштарди. Вище подана кількість на 12 осіб — це нормальна салатниця. Городину можна варити самому та міняти до вподоби.

Куряча грудинка по-київськи

Потрібно:

- 3 курячі грудинки (6 половинок)
- сіль і перець
- 2 горнятка дуже дрібних сухариків
- ¼ горнятка масла без однієї ложки (3 унції)
- 2 яйця, легко вбиті
- 1 ложка води
- товщ до смаження

Обережно відділити м'ясо від реберця, залишити малу кісточку, що лучить реберця з кісткою крилець, в тому місці вона повинна держатися м'яса, а решту відділити від м'яса і вивернути назовні. М'ясо легко потовкти і надати йому форму великого листка. Посолити й поперчити. З масла оформити 6 валочків величини і форми мізинного пальця і дати до заморожувача, щоб добре стужило. Покласти масло по середині м'яса й обвинувити його, надаючи йому форму грушки. Тепер намочити в легко вбитих із водою яйцях, обкачати в сухариках, знову намочити в яйці і ще раз обкачати в сухариках. Смажити в великій кількості товщу при 350 ст. на ясно золотий кольор з усіх сторін (около 4 хв.).

Подавати з молодою цілою картоплею чи смаженою, що нарізана соломкою. З городини подавати горошок, шпараги або моркву. Годиться також компот. Хто любить, може додати до масла січену зелену петрушку або зрізуванець. Якщо кусники великі — числити один на особу, а коли малі, то два на особу.

Ця страва є відома також в Америці, де продається, вже більш як 10 літ, як готовий морожений продукт.

Лакоминка бабуні

Потрібно:

- 4 пачечки драглицю джелло (3 унції) різного смаку й кольору
- 1 бляшанка січеного ананасу (2 г)
- 1 пачка полуничного драглицю
- 2 горнятка сметанки до вбивання
- 1 пачка німецьких або французьких бісквітів (бішкоптів), посипаних цукром (16 шт)

Напередодні зладити драглицю із 4-ох пачок, кожен особно за приписом і прохолодити на палець завгрубшки. Коли немає потрібної кількості посудин, можна вжити листи до печення і вистелити їх алюмінієм.

Бісквіти переполовити обережно при допомозі ножа-пилочки. На скляній підставці поставити бічницю 10 інчової відкриваної тортівниці і в середині цукром до форми уставити з бісквітів плотик. Готовий драглицю покрити в кубик. Ананас перетерти (можна вжити електричний збивач), заварити і на тому зладити драглицю із полуниць. Прохолодити. Вбити сметанку, додавати легко мішаючи по трохи прохолодженого драглицю, а даліше покрані в кубики всі інші драглиці. Все виложити до приготованої форми і вставити до холодильні, щоб застигло. Сметанку можна заступити готовою підмінкою (3 горнятка, в тому ¼—½ сметани), а імпортовані бісквіти американськими „ледіс фінгер“

БЕЗ СОНЦЯ

Я дуже люблю квіти, але в моєму мешканні всі квіти — за винятком аспарагуса, пальми з вузькими листками (вона не гине, але й не росте) та квітки, що своїми листками нагадує кукурудзу (назви її не знаю) — пропадають, бо ніколи не маємо в помешканні сонця. Тому буду вдячна за пораду, які квіти я повинна плекати? Олександра з Асторії

Квітів для кімнат, де не заглядає сонце, маємо багато. Подаю лиш найменш вибагливі і легкі до плекання. Це є — аспідістра, фатсія японська, плющ у різних відмінах, філодендрон кімнатний, трандесканція, фуксія, фікус і африканські фіялки. Рослина з листям, подібним до кукурудзи, напевно буде драцена.

Роман Коцик

Українська ВИШИВКА

Вишиваймо літні сукні

Проекти літніх суконь „Будні Києва“.
Models of embroidered summer shifts

Київська мисткиня Люба Панченко запроєтувала ряд літніх суконь для молодого жіноцтва. Це поширить і закріпить вишивку в Україні. Хоч небагато ще її видно, бо загальна настанова влади цьому не сприяє, проте віримо, що киянки підхоплять цю ініціативу. А ми її розвинемо тут у ще більшій мірі.

Обидва моделі мають назву „Будні Києва“. Мають подібний крій і виконані з ясної, кольорової тканини. Це може бути полотно чи ситець.

Ч. 1. Сукня - безрукавка, що сягає під шию. Вишивка вміщена на грудях у формі вишитих медальйонів. Внизу викінчена тороками.

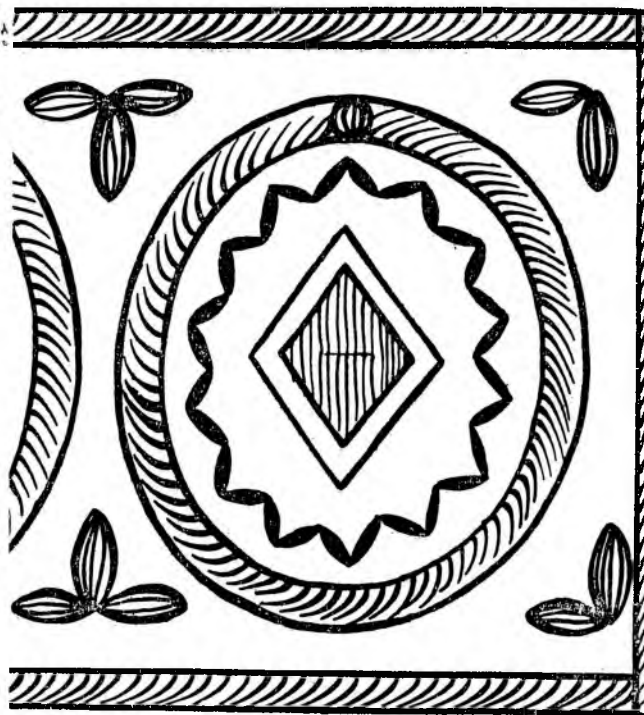
Ч. 2. Сукня - безрукавка рівного крою, сильно викроєна при шиї, поширена до низу. Застібкується збоку. Прикрашена вишивкою у висоті грудей. Вишивка тільки зпереду.

Сукні розроблені разом із хустинками. Вони матимуть гарну форму, коли зладити до них підкладку з картону.

Взір для моделю ч. 1

Взір для сукні у природній величині. Його можна рисунком перенести на тканину. Краї цілого мотиву і внутрішніх кіл вишиті настилуванням, так само листочки і внутрішній ромб. Решта стебнівкою.

Кольори добирати до гла тканини, напр. синій із ржавим до голубої, ржавий із жовтим до зеленої, сірий ім помаранчевим до фіолетної сукні.

Взір для однієї з літніх суконь
Design for the summer shift

- Ukrainian Woman -

A New Wave of Persecution?

Lately we have been receiving reports of a new wave of persecutions of all religious life inside the Soviet Union. Religious persecutions by totalitarian regimes, especially by the communists, are nothing new. After all, Christianity, with its ideas of the dignity of all human life, of a free will, of life beyond death, constitutes a fundamental threat to materialism on which these regimes are founded. Ukrainian Orthodox Church was one of the first victims of the Bolshevist regime. Some religious life survived, but only in the "approved" form and under Moscow directives. Even this stifled religious need was subject to periods of "hard" line. Churches were closed down, or subjected to enormous tax rates.

Ukrainian Catholic Church felt the full impact of methodic "liquidation" as soon as the Bolsheviks overran Western Ukraine. We all remember our dismay at the reports of the imposed unity with Russian Or-

thodox Church, of arrests of Church leaders, of the resistance of the laity. We also remember reports that the faith was living, "underground" clergy were serving the faithful. The reports reaching us now are once more becoming very disquieting. Churches were destroyed, which should have been preserved if only as historic monuments. The last convent of Orthodox nuns was dissolved, a number of priests arrested. And finally we hear of the arrest of Archbishop Wasyl Welychkovsky.

One may wonder why such a fury was directed against the Ukrainian Church. The answer to this question lies in the historic role of this Church. One has only to read through the pages of Ukrainian history to realize that the Church, even in the darkest periods, when the Ukrainian nobility, the educated class, became either Polonized or Russified, and the Ukrainian nation was reduced to peasant masses, the Church stood by the people. It was the Church, espe-

cially the autonomous Ukrainian Catholic Church, that aided a national rebirth since the middle of the nineteenth century.

Finally the existence of a Ukrainian Church serves as a constant reminder for Ukrainians, that they are a separate entity. Religious traditions have become such a part of Ukrainian national heritage that we cannot easily distinguish where folklore ends and religious ritual begins. Church rituals run throughout Ukrainian literature, Church events are bound inseparably with Ukrainian history. Thus, destroying Ukrainian Church, Russians, acting under the guise of Communists, are attempting to destroy the very existence of a Ukrainian nation.

This year is the thousandth anniversary of the death of St. Olha, the first Christian ruler of Ukraine. It was under her rule, or soon afterwards that Ukraine emerged as unified people, as a national power of a first rate. For the past thousand years a Ukrainian Christian nation existed, and the past fifty years of persecution could not destroy it. Neither will this new wave, which is really nothing new, engulf it. Even if all outward appearances of Ukrainian Church cease to exist in Ukraine ideas do not disappear that easily.

Also, we are here. Free to continue our traditions, to preserve them to keep them alive in our children. We are also here to call to the attention of the entire world the injustices perpetrated against the Ukrainian Church, our Church. Even if the world now turns a deaf ear to our protest, one day it will hear. You cannot fool all the people all the time, even if you are Russian Communist. **M. Z. Odezynskyj**

Ivan Franko:

THE DOVE

A hermit was sitting by his lonely cell,
Far off in the heart of the primeval woods
Where nothing was heard but the voices of birds,
And murmurs of leaves as the wind rose and fell.
When lo! he looked upwards and there he descried
His sole friend returning, a snowy white dove,
Which he for two days has been mourning as lost.
The dove fluttered down, came to rest at his feet.
The hermit at once to the dove, where it stood,
Extended his hand to caress it, but stopped —
Those snowy white wings bore the stain of men's blood.
The holy man gasped: "What a curse on all things
There must be, when even a dove doth return
From dwellings of men with their blood on its wings!"

September 13, 1889

Translated by Percival Cundy

What to read

by Marty

Ukrainka, Lesya. *Lesya Ukrainka*; life and work by Constantine Bida, selected works translated by Vera Rich. Toronto. Published by the Women's Council of the Ukrainian Canadian Committee by University of Toronto Press, 1968. Pp. 259.

It was Percival Cundy's translations of Lesya Ukrainka the *Spirit of Flame* published in 1950, which introduced the great Ukrainian poetess to the English speaking world. Now a companion volume has appeared. It supplements Cundy's book in a beautiful way and adds new dimensions to what is known in the Western world about the first lady of Ukrainian letters.

One third of the new book consists of a study of Lesya Ukrainka's life and work written by Professor Constantine Bida of the University of Ottawa. It is full of little known fascinating biographical detail and is certainly the most extensive such study available in English.

Vera Rich, the English poetess, has provided complete English translations of the three great dramatic works: "Stone Host," "Orgy" and "Cassandra," as well as complete renderings of "Robert Bruce" and "Seven Strings."

Only two short lyric poems of Lesya Ukrainka appear both in Cundy's book and in Vera Rich's collection: these make for interesting comparisons of the two translators and their style. The rest of the material, however, is presented here for the first time and complements the *Spirit of Flame*, which gave us a good selection of Lesya Ukrainka's lyrical and dramatic poems and that gem of Ukrainian literature — the fairy drama "Forest Song."

Two good talkers . not
worth one good listener.

REPORT OF UNWLA BRANCH 58

At a recent meeting of Olena Teliha Branch 58, the following officers were elected: Helen Sedorak, President; Oresta Karalash Vice-President; Evelyn Godzak, Recording Secretary; Nell Sosnowsky, Corresponding Secretary; Nellie Martyn, Treasurer; Anne Zablocky, Historian.

On March 4, our Branch, on behalf of the Regional Council, presented an Easter egg demonstration at the PTA meeting of the Cooper Elementary School, Livonia. Olga Hubchik hosted the program. Patricia Kowalczyk demonstrated the art of making pysanky, step by step, as the group watched. The program also featured talented Marusia Nazarenko who played the bandura and sang several songs. The program was enthusiastically received and the PTA president said it was the largest group attendance they had in several months. Other members participating in the presentation were Helen Sedorak and Mary Kowalczyk.

New appointees from Branch 58 to the Regional Council Public Relations-Steering Committee are Oresta Karalash and Nadya Sepell.

Nell Sosnowsky
Corresponding Sec'y

FROM LETTERS TO THE EDITOR

It Wasn't Laziness

I ask your forgiveness for the fact that I am sending in my subscription a little late. I had the envelope all typed and ready when I got busy with my yearly escapades . . . pysanky. Would you believe that today I was re-reading your articles in the 1964 issues about Ukrainian designs? I will use some of the information for the write-up which the local paper has asked me to do for them. It will be an illustrated article about how I make pysanky, and of course I will include some facts about Ukraine and some of the legends which so beautifully describe Ukraine

Young woman of the Yavoriv region in Western Ukraine in folk costume

and our people. I will do the illustrations and at the same time will have a full window display at a local clothing store. So I am very busy doing a good deed. You, who do so much to spread Ukrainian culture and represent it as faithfully as possible, will understand that it wasn't laziness or indifference that kept me from sending in my renewal. I do cherish the magazine and make use of it.

Anna Juskiw
Louisville, Ohio

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

ACTIVITIES OF BRANCH 37 SINCE JANUARY 1969

Chapter 37's members and their families celebrated the eve of Jordan on January 18 by having a traditional "Sviat Vechir" dinner at the home of Dr. and Mrs. H. Ted Slaby. The twelve dishes were prepared and served by the members. After dinner each guest related his fond memories of Sviat Vecher as a child in America, in Canada or in Ukraine.

In memory of Lesya Ukrainka, their patron, Chapter 37 sponsored a half hour on the UNWLA Detroit Regional Council's Radio Hour on WABX-FM. Biographical commentaries were given by Stasia Volker and Myrtle Slaby. Poems of Lesya Ukrainka in Ukrainian followed by the English translations of Dr. Percival Cundy from the "Spirit of Flame" were read by Donia Demray. Choral renditions of Lesia Ukrainka's poems set to music rounded out the program dedicated to one of the world's outstanding woman poets.

For the third consecutive year, Chapter 37 participated in the Fashion Show-Luncheon of the Federation of Women's Clubs of Metropolitan Detroit of which it is a member. Laverne Veilleux, past vice-president of Chapter 37, modeled spring fashions. Mrs. Mike Small, vice-president, Mrs. H. Thomas Borden, Mrs. William Volker and her guests Mrs. Lidia Kolodchin, Public Relations Chairman of the Detroit Regional Council of the UNWLA and Miss Edna Jelinek, Folk Arts specialist, attended the Clubhouse building-fund project at the Latin Quarter.

On February 18, Chapter 37 presented an Easter egg demonstration at the Starlite Restaurant under the chairmanship of Mrs. Walter Strokon. Mrs. William Volker showed slides on the history and symbolism of the Ukrainian "pysanka" and Mrs. Nellie Orlyk demonstrated the ancient craft. Proceeds from the program paid for yarn for the Chapter's "Knitting Circle," which is knitting crutch pads

and bed socks for the hospitalized American servicemen of the Vietnam war. At Christmastime gift packages were sent to a Ukrainian soldier fighting in Vietnam.

On February 21, Club Dreyton, an adult couples organization of the Dreyton Avenue Presbyterian Church of Farnedale, featured "Ukraine, A Captive Nation" as the theme for its dinner-dance. As Co-Chairman, Myrtle Slaby enlisted the help of Chapter 37 and the Detroit Captive Nations Committee. Chapter members loaned their Ukrainian blouses to the twelve ladies on the committee and their hand-loomed sashes for the men to set off their Ukrainian shirts (white shirts trimmed with Ukrainian machine-embroidery) Ukrainian Easter eggs, ceramics and figurines were used for table centerpieces. Mobile chains in blue and yellow crepe paper hung from the ceiling and Ukrainian posters designed by Jerry Kozak decorated the hall. The international smorgasbord included Ukrainian hoblutsi and breads. The background music featured Ukrainian melodies taped 20 years ago from Mr. Nicholas Shustakevich's Radio Hour. After dinner Dr. Michael Strokon of Windsor showed slides of his visit to Ukrainian villages in 1961. Booklets about Ukraine and other captive nations were available for the guests. Club Dreyton sent Mrs. William Osadchuk, president of Chapter 37 a letter of thanks for working together with an American Presbyterian Church group to bring the culture and plight of a captive nation to the American community during Brotherhood Week, and enclosed a check for the Chapter's philanthropic work.

On March 25, Chapter 37 held its annual Pysanka Games Party. Ukrainian Easter eggs were featured as table prizes. Besides many door prizes, the drawing of two lucky tickets earned their holders delightful gifts. First prize was six beautiful Easter

Ukrainian Dishes

Chicken Kiev Style

- 3 chicken breasts
salt and pepper
- 2 cups bread crumbs
¼ cup butter less 1 tbsp.
- 2 eggs lightly beaten
- 1 tbsp. water

Separate the meat from the ribs keeping the small bone connecting the ribs with the wings. Beat the meat and shape it like a big leaf. Salt and pepper. Shape the butter in 6 small fingerlike rollers and freeze. When frozen put each roller on the meat and roll it in a pearlike shape. Dip in eggs, roll in breadcrumbs, again dip in eggs and once more roll in breadcrumbs. Deep fry them in hot shortening at 350° to 375° until golden (4 min.).

Serve with French fried potatoes and vegetables. The butter may be mixed with chopped parsley. A large chicken breast will serve one person. If they are small, two should be served per person.

Irene Kashubynska

CULINARY TERMS

We are continuing the glossary of Ukrainian culinary terms, started in the November issue, 1968.

Bass, fish — окунь; sea bass — морський окунь

Baste — поливати (м'ясо) товщем або виваром

Batata, sweet potato, yam, veg. — солодка картопля

Batter збите, рідке тісто

Battercake, pancake — млинці, оладки

Bay Leaves, Laurel Herb, sp. — лавровий листок

Bean, veg. — біб

Bean pod — стручок

Kidney beans or Harriot beans — квасоля

eggs and second prize was a delicate, muti-pink afghan knitted by members of Chapter 37. Dessert and coffee were served after the party.

Myrtle K. Slaby

Corresponding Sec'y

Цілком ясно!

Одного ранку малий Денисик вискочив із ліжечка так рано, що навіть ще сонечко не встало. Бігає він по хаті жваво та й кличе: — Мамо, мамо!

Мама дуже неохоче відкрила очі. — Мамо, де той песик, що дідуся мені дав? Де мій песик? Мама, яка раненько не дуже любить відгадувати загадки, попросила його сидіти тихенько. Але хлопчик далі: — Де той песик? Де мій песик?

Мама встала. — Денисику, каже — у тебе немає песика, ні малого, ні великого. Денис спустив сумненько губку. — А я його щойно бачив! Такий гарний до мого ліжечка прибіг!

— О! — Мама зрозуміла. Та це не справжній песик був. — Це лиш сон, Денисику. — Сон? А де той сон тепер? — Немає. Це лиш снілося тобі. — Де є те, що снілося? далі питає хлопчик. Мама усміхнулася: — У твоїй голівці заспаний! — Я знаю де голівка, каже Денис — і там песик не зміститься. Мама засміялася: — О ні, він тільки в уяві твоїй! — А де моя ...уява? Де? — У твоїх думках. — А де вони? — У голівці. — Але я їх не бачу! Мама почувалася, як людина, що ставила питання єгипетському Сфінксові, який на кожне питання загадкою відповідав. Але якось мусіла вияснити трилітньому хлопчикові, що таке сон.

— Ану, Денисику, спробуй заплющити очі! Денис замкнув очка, але з-під вій обсервував маму. — Ні, сильно закрій, неначе спиш! Заплющив. — Ну, тепер подумай про свого песика — чи бачиш його? — О так, бачу — хлопчина зрадів, аж очка відкрив — О... о... вже нема... і я його не дуже добре бачив!

— Бо ти не спав, вияснює мама — і про щось інше думав і все ще чув, коли я до тебе говорила. Коли спимо, то не бачимо і май-

же не чуємо. Тоді наші думки по-являються нам наче живі. Чи розумієш? Денис махнув голівкою. — О так, мені вже три роки. Я вже все розумію!

Зраділа мама, що такий розумний хлопчик у неї. Поцілувала його і пішла до кухні каву пити. За кілька хвилин чує — Ба-бах! Щось сильно гримнуло на підлогу. Біжить до спальні. Денис стоїть коло шафи, а дошка до прасування лежить на підлозі.

— Що сталося? Хлопчик спустив очі. — Дошка впала!

— А чого ти до шафи ліз? Денис ще нижче спустив очі, та признався, що песика шукав!

— Ой, та ж я тобі щойно вияснювала. Песика немає. Він снівсь тобі! — Так, Денис глянув на маму — але як він скінчив снитись мені, то де він сховався?

Мама лиш підкинула руки вгору і більш не вияснювала. Деякі речі можна лише зчасом зрозуміти, або як хтось вже такий великий і розумний як ви, діти. **Наталка**

Подарунки в День Мами

Ксеня, Петрусь і Таня збудились одного дня дуже рано. Нині їм треба щось важного зробити. Надходить День Мами — мусять підготуватись. Петрусь каже: — Наша мама цілий день працює — варить, мие, зашиває, прасує. Немає вона забавок — зроблю я їй вітрячок. Нехай з нами побігає, покаче, буде їй весело по праці.

— Ходімо вниз до тої кімнати, де тато дозволив нам усе майструвати. Двері закрили до пивниці. Не можна заходити — це таємниця!

Петрусь поміряв і покраяв папір, прикріпив патичка і зробив вітрячка. Ксеня з фільцу вшила зелену черепашку, фасолькою її наповнила. Її може один до одного кидати, ловити і скакати. А Таня найменша не майструвала, лиш задумалась і щось тихенько собі співала.

Працювали так годин дві, аж помучились усі. На гору пішли до мами, не з порожніми руками. Дуже мама здивувалась, дарунків тих не сподівалась. — Я скоренько скінчу, все що маю зробити. На дворі так тепло вже сонечко світить!

Петрусь допоміг мамі посуд складати. Він старший і вмів зробити порядки. А Ксеня сестричку малу причесала, зате їй Таня суконку запл'яла. Тоді всі весело за

руки взяли, забавки пробувати до парку пішли.

Ах, радости було і сміху кругом, як мама побігла з новим вітрячком! Тоді хвилинку тихенько відпочивали й на другу гру рядочком всі стали. З рук до рук поскокала черепашка зелена. Цей мамі дарунок зробила ось Ксеня. — Тепер на черзі наша Таня маленька. Певно придумала щось веселеньке!

Наперед вийшла Таня відважно і жваво, аж Петрусь і Ксеня почали бити браво. Вона вже стояла на дубовім пеньку. — Я пісню для мами зложила таку:

— Їжак, їжак, їжачок
Має повно колючок,
Як не мав би колючок,
То не був би їжачок!

Усі засміялись. — Ай справді, так так! Та ж без колючок, то не був би їжак! І Таню-сміхунку за руки взяли, до хати веселі назад усі пішли. **З. П.**

Замовляйте складанку
„УКРАЇНЬСЬКА ХАТА“
„ГАГІЛКИ“

по 2.00 дол.

OSVITA, 947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Розкажім собі якусь казку

(Другий розділ)

— А тепер черга розказувати за тобою! — сказав Даньо до другої сестрички. — Гм, так Зеня — і я знаю казочку. — Я було це так: Бабуня посадила на грядці біля плота зернятка кавунів. А коли зішли молоді рослини, повчала їх: — Ви мої кавунчики ростіть собі здорові на вашій грядці. А хто з вас хоче, може викарабкатись на пліт і там брати соняшні купелі.

А за плотом була інша грядка. На ній гарненько рядочками росли собі морквиночки і петрушечки. Ростуть вони щасливо, любуються сонечком і теплим дощиком. Вітерець злегка посвистує і вони співають пісеньку:

„Танцювала риба з раком,
А морквинка з пастернаком.
А цибуля дивувалась,
Як петрушка танцювала“.

Радуються, співають молоденькі, а гадки не мають, яке їх жде горе.

Кавуни ростуть собі побіч. Одні постелились на грядці, другі вилізли на пліт, та й дрімають у теплі. Але один кавун не такий був, го-го! Надувся, та й каже: — А що мені за неволя рости у цій гущі між вами! Я собі піду куди сам схочу! І попрямував на грядку, між моркву і петрушку. Тут розпустив своє листя і вуси на всі боки, та давай жити, розживатись. Росте і росте, розпирається на боки, немов грубий м'яч. Вже з одного боку морквинкам, а з другого петрушкам заступив своїм грубим черевом сонце — не дає їм рости.

Вони бідні плачуть, просять: — Пане Кавунило, та майте Бога в серці, не давіть нас своїм животом, не заступайте світла й повітря. Посуньтесь трохи! А той кричить: — Що-о? Я вам маю поступитись? Цього не буде! Лізьте собі куди хочете, нехай і під землю! А морквинка: — Та прошу вас, я уже по саму шию у землі. Але моя гривка, зелена гичка мусить рости зверху — інакше я знидію, зів'яну, без сонця загину.

— То гинь! — так кавун. — Буде мала шкода, короткий жаль. Я тут пан і господар! Геть мені, міс-

це для мене! І знайте, я буду ще більше грубшати, а дозрію, то як не лусну, як не засиплю вас своїм зерном!

А не знав він, що дідусь ходив якраз по городі і чув цілу розмову. З гнівом крикнув на кавуна: — То це так! Не досить, що ти вліз на чужу землю, відібрав слабшим від себе сонце, повітря, волю — ти ще смієш погрожувати! Ти ненаситний черевану, кінець тобі! Дідусь добув ножа і шість-п'ять відтяв кавуна і взяв до кошика. А морквинка і петрушка ще довго жили.

— От і моєї байці кінець — сказала Зеня.

Маруся Федорович

ХТО МЕНЕ КЛИЧЕ?

Як тільки рано — вранці
Лиш сонечко встає,
То в нашому садочку
Хтось кличе вже мене.
Отак: Хри-стю! Хри-стю!

Я скоро з ліжка встану,
Швиденько одягнуся,
Через вікно погляну:
Невже це мої друзі?
Отак: Хри-стю! Хри-стю!

Та сплять ще у постелі
Всі хлопці і дівчата,
А в деревах весело
Щебечуть пташенята.
Отак: Хри-стю! Хри-стю!

НЕСПОДІВАНКА МАТУСІ

Я ріднесеньку матусеньку люблю,
я матусі несподіванку зробилю.

Маю досить червоненьких
ниточок,
вишиваю український рушничок.

Як скінчу, то до матусеньки піду,
перед нею подарунок покладу.

І радітиме матусенька моя,
що так гарно вишивати вмію я.

Л. Гадай

Г. Явір

НА ЗЕЛЕНОМУ ЛУЖКУ
На зеленому лужку
Грає жучок: — Тру-ту-ту!
Срібну трубочку він має
Комашок усіх скликає.

— Гей, ходіть усі, ходіть,
У квіток смачний тут мід!
Всі злітаються маленькі
Пити в травах мід тепленький.

Жучок, мушка, ще й оса,
Сверщик, світлячок, бджола.
Джміль поважно походжає,
Бо порядок він тримає.

К. Ушинський

Ранкові промені

Випливало на небо червоне сонечко й почало розсилати свої золоті промені, будити землю.

Перший промінь полетів і попав на жайворонка. Стрепенувся жайворонок, випурхнув із гніздечка, піднявся високо й заспівав свою зрібну песеньку:

— Ах, як хороше у свіжому ранковому повітрі! Як хороше! Як привільно!

Другий промінь попав на зайчика. Пересмикнув вухами зайчик і весело застрибав по росяному луку: побіг діставати собі соковитої травички на сніданок.

Третій промінь попав у курник. Півень залопотів крилами і заспівав „Ку-ку-рі-ку!“ Кури злетіли з сідал, закудкудакали, почали розгрібати сміття і шукати черв'ячків.

Четвертий промінь попав у вулик. Виповзла бджілка з воскової келії, сіла на віконечко, розправила крила і — зум-зум-зум! полетіла збирати медок із запашних квітів.

П'ятий промінь попав у дитячу кімнатку на ліжечко до малого ледаря: ріже йому прямо в очі, а він повернувся на другий бік і знову заснув.

Замовляйте збірник

ЗОЛОТА БДЖІЛКА

Упорядкувала Марія Юркевич

Ціна 75 ц.

Замовляти в Централі СУА

ВОЯЦЬКИМ ШЛЯХОМ

4

А в місті несподівано почалася стрілянина, хоч оборони практично не було. Зорієнтувавшись відразу, що це агресивний большевицький наступ, я постановила негайно податися до „Просвіти“, де були різні списки з іменами свідомих українців, та їх, а також амуніцію та зброю перед большевиками заховати. До будинку я зайшла через подвір'я, де мене бачити не могли, та вибивши вікно, опинилася всередині. Бачити мене могли тільки сусіди-жиди, які так і кинулися підглядати. Появився теж був і поручник Шиманський, але він був настільки зневірний, що зараз кудись пішов. Я сама старалася як скоро могла заховати амуніцію і зброю та понищити списки, а коли вийшла з будинку, то побачила, що на вулицях валялися трупи жінок і дітей, а далі когось ставили до розстрілу. На щастя по нашому місті я ходила в цивільному одязі, мене не помітили й я щасливо дісталася додому.

Там я застала родину в страшній розпуці, вони побивалися за братом та мною. Щоб заспокоїти їх, я переконала що братові ніщо не сталося, бо в Алушті безпечніше, а мені нічого статися не може. В міжчасі до нашої хати ввійшли робітники, шукаючи мужчин та зброю. Щастя, що мужчин в хаті не було, себто брата, та тих трьох старшин-летунів, які в той час жили в нашій хаті. Обшукавши хату за зброєю, робітники грабували все, що їм тільки в руки попаалося. Я пробувала вяснити, що їм ніяк не личить грабувати. Вони розсердилися й були б мене розстріляли, якби за мною не обстав один із матросів, що разом із ними на ревізію прийшов. На наше щастя нами, як буржуями, вони не поцікавилися й трохи пограбувавши, чоловіків та зброї не нашли і вкінці відійшли.

Бачучи, що напасники шукають за мужчинами, я подумалася, що багато з них уже буде поарештованих та що треба їх рятувати. Щоб засягнути вісток, я пішла під тюрму. На воротах тюрми вже були навіть вивішені списки арештованих і між ними я знайшла наших двох квартирантів летунів. Обидва арештовані — це були москалі, але порядні, добрі хлопці та ще й до того діти вбогих родин. Їх єдиною провинною було тепер те, що вони були старшинами. Мені здавалось, що їх треба конче рятувати і тому звернулася до новоствореного большевицького комітету й вони погодились випустити їх, але тільки тоді, якщо щонайменше 60 душ підпише за них прохання та гарантію. Щоб найти таких, що їх знали, я подалася аж до летунського майдану. Вояки підписували охоче, бо не почували до них ніякої ворожості й навіть добре їх згадували. Але я наткнулась на якогось військовика, що відобрав у мене підписані листи, порвав їх на шматки та крикнув на мене, щоб забирала

поки жива. Тоді я вдруге звернулася до большевицького комітету і там зустріла третього нашого квартиранта-жиди. Він у них працював і я зраділа, що можу звернутись до нього за допомогою для його товаришів-летунів. Та він зареагував крайне неприхильно і почав грозити й мені самій. Я вже нічого для тих двох зробити не могла і їх, невинних, незабаром розстріляли.

Повертаючись, я вступила до Земства, де звичайно можна було застати наших членів Просвіти. Але нікого з них там не було, видно вже передчували лихо. А вдома я застала всіх у розпуці. У міжчасі вже там приходили шукати за мною, правдоподібно, щоб заарештувати. Це схвилювало моїх до краю, а мені стало ясно, що я вже оставатися удома не могла. Про виїзд не було мови, бо це був розгар перевороту й залізничний рух був припинений. Кілька днів я крилася по хатах різних знайомих, а врешті виявилось, що поїзди урухомлено. Тому що без документу небезпечно було пускатися в дорогу, наші люди виставили мені в Земстві потрібну посвідку, що я їду до Києва. І так я пустилася в дорогу. Це було востаннє, що я бачила своїх та свою рідну хату.

ЗНОВ У ДОРОЗІ

Коли поїзд вирушив в кінці січня на материк України, тоді всюди ішли завзяті бої з большевицькими частинами. Ще вкінці грудня большевицьке командування спрямувало на Україну кілька військових груп. У порозумінні з ними збольшевизовані робітники підняли в Києві повстання, яке наше військо під проводом Симона Петлюри зліквідувало. Та 22 січня з'явилась під Києвом большевицька армія Муравйова, що обстріляла місто з важких гармат і взяла його 26 січня.

Про це я довідалась шойно в поїзді і звісно, не було мені чого до Києва спішити. У міжчасі я пересіла в інший поїзд, що йшов у невідомому напрямі та був уже в большевицьких руках. Наша їзда була властиво якимсь безнадійним блуканням, ще й із пригодами, бо раз-у-раз були ми під обстрілом партизанів. Я тихо сподівалась, що вони визволять нас, але все кінчалось тільки перестрілкою. Вийти з поїзду могли ми шойно, прибувши до Кременчуга на Полтавщині.

Тому, що багато пасажирів, як і я, не були з того міста та й туди не прямували, то всі кинулися шукати нічлігу. Готелі були зайняті і ми блукали втомлені й голодні по вулицях цього міста. Поволі люди якимось розмістилися і вкінці зосталось нас тільки двоє: я та якийсь студент, що на мою думку не був студентом, а офіцером. Вкінці з трудом і ми

знайшли кімнату в готелі Одеса. Те, що ми мали почувати разом, хоч зовсім чужі собі чоловік і жінка — в такій скрутній ситуації зовсім значення не мало. Щасливі, що вкінці знайшли де притулитися та відпочити, ми замовили самовар, щоб хоч чаєм підкріпитися та погрітися. До того одначе не дійшло. Несподівано появилася большевицька банда, одна з тих, що по дорозі легітимувала нас. Цікаво, що всю увагу вони звернули не на студента, а на мене. Вони підозривали, що я перебраний чоловік, тому що я була обстрижена й засмалена. Так і рішили забрати мене з собою, але все ж таки трохи розгубилися, коли я сказала їм, що воно більш ніж дивно, коли вони не можуть визнатися, хто жінка, а хто чоловік. Передумавши, вони закликали жіночий персонал готелю та приказали їм перевірити, чи я дійсно не чоловік. Після того, вже очевидно не мали підстав забирати мене і залишили. Ми вкінці відотхнули і забралися до пиття гарячого чаю.

Та показалося, що нам не було суджено випити його. Услід за першим явився другий патруль. Тут справа була ще гірша для мене, бо між ними знайшовся один большевик із Симферополя, що впізнав мене. Отже вони мене за всіма правилами арештували.

Важко мені в короткому спогаді описати оті кошмарні два тижні, що я провела у тюрмі, точніше в ЧЕКА. Про це можна написати цілий том. Вони переслухали мене зразу і запропонували, що випустять мене, але під тією умовою, що я повернуся до Симферополя і там буду з ними співпрацювати. Іншими словами — видавати свідомих українців. Я відмовилась категорично, знаючи, що й так мене куля чекає. Однак вони не спішили з виконанням присуду. Сказали, що дають мені час передумати та що зуміють знайти спосіб примусити мене. Щодня когось розстрілювали, щодня викликали на допит і мене. Поволі зазнала я їхніх метод примушування, бо вони старалися мене заломити, ставлячи під стінку й обстрілюючи мене. Потім виводили живою назад у камеру аж до другого дня. Всі ми були крайно нервово вичерпані, але надія будилася, коли ми ночами чули перестрілку з партизанами. Та все ж ті два тижні моральних і фізичних мук здавались нам довгими роками. Нас не встигли домучити тільки тому, що місто вкінці зайняли німці й таким чином ми врятувалися.

Та тут мушу відбігти від ходу моїх спогадів, щоб в'яснити тодішню політичну ситуацію. У тому часі, коли я вирушила з Симферополя в цю безнадійну мандрівку, у Бересті підписано мировий договір із осередніми державами, що припинив воєнні дії на західньому фронті. Рівночасно українське військо під проводом ген. Присовського, Загородського, Отмана С. Петлюри і полк. Коновальця розпочало успішний наступ проти большевиків. Дня 1. березня українське військо зайняло Святошин під Києвом. Слідом за ними стали прибувати німецькі частини. Мiroва делегація УНР у порозумінні з Радою Народніх Міністрів запросила німців вмашерувати в Україну, щоб допомогти оборонити її границі від північного окупанта. Вже спільно з німцями українське військо зайняло Лівобережжя, а також посу-

нулось по лінії Київ-Курськ, щоб оборонити північні границі України.

Коли я в першій половині березня вийшла з тюрми, тоді мало ще знала про ті події. Треба було знайти пристановище в чужому для мене місті. У тюрмі я віднайшла поручника Володимира Домбровського з Кременчуга, з яким ми зналися з Симферополя. Він був у нашому Маршовому Баталіоні та як український вояк втратив був око в боях. Коли нас випустили, він запрошував мене до своєї родини, але я спершу пішла до гостинниці Одеса по свої речі, що там залишилися, коли мене арештували. Також мусіла я старатися про нову перепустку, бо без того не можна було рухатися по місті. Щойно вкінці пішла я до Домбровських, щоб від них довідатися як виглядає ситуація. Я хотіла конче виїхати з Кременчуга, де попала зовсім випадково та пережила такі важкі хвилини.

Домбровські привітали мене тепло й сердечно і запрошували покищо в них залишитися. Але я не вважала, що воно доцільне та безпечне для них і для мене. У місті був німецький командант, а про українське військо ніхто нічого не знав. А коли дійшла вістка, що в Єлисаветграді є українська влада, то я постановила негайно їхати туди.

У ЄЛИСАВЕТГРАДІ

Тут українське правління починало щойно формуватись так, що ані військової ані адміністраційної влади в даний мент там не було. Місцеву владу тримали німецькі та австрійські військові частини. Так що приїхавши туди я не могла мати надії на негайне включення в українську армію, як я сподівалась.

Зрозумівши ситуацію, я кинулась шукати якої-небудь праці, щоб прожити. Найперше звернулась до місцевого самоврядування, але там головних урядовців ще не було, отже нікому не було потрібно й помічників. Редакція місцевого часопису сама ледве клигала. Можливостей заробітку я не знаходила, а в тому часі вже не мала за що жити. При мені осталося всього 50 рублів, а вони в той час мали вже невелику ціну. Помешкання в готелі коштувало мені 5 рублів денно, а приватну кімнату нелегко було знайти. Вкінці мені все ж таки вдалося знайти скромну кімнатку за 30 рублів у місяць, а я заплатила тільки половину, а решту грошей зужила на оголошення в часописі, що шукаю працю секретарки. На жаль і з того нічого не вийшло, бо ніхто не зголосився, окрім якогось підозрілого мужчини, що видно шукав „секретарки“ для зовсім іншої цілі, так що я мусіла викинути його за двері. А прожити вже дальше не було за що, так що з нужденної харчевої картки я відважувалася купити вже тільки хліб. Додати треба, що мій одяг в міжчасі обдерся і я голодна і прибита усвідомила собі, що для мене вже ніякого виходу немає.

Якось балакаючи з господинею почула я — поміж іншими міськими новинами те, що якийсь закоханий хлопець забився, скочивши з Балашовського мосту на залізничні тори. Почувши те, я подумала, що й мені слід зробити те саме.

(Продовження буде)

НЮАРК, Н. ДЖ.
(Докінчення зі ст. 20)

ницею, п-ні Люба Лапічак імпрезо-
вою, пп. Оксана Кузьмак, Омеляна
Питван, Ірина Охримович до помочі,
п-ні Надія Канюка зв'язків, пп. Ірина
Лапічак і Дарія Пелех до помочі, п-ні
Анна Твардовська пресовою, п-ні
Софія Пітьо господарською. До Вид.
Фонду увійшли пп. Таїса Турянська,
Софія Темницька, Наталка Клапішак.
До Інформ. Центру сусп. Опіки —
п-ні Мирослава Чайківська.

Контр. Комісія: пп. Оксана Стеран-
ка, Наталка Буняк, Олександра Сте-
бельська.

Марія Полянська, голова
Лариса Пенцак, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ.

Річні збори 92 Відділу СУА

Дата: 9. лютого 1969 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Іри-
на Левицька, голова Окр. Ради СУА.

По звіті голови і касірки Контр.
Комісія поставила внесок на уділення
абсолюторії, що збори одногосно
ухвалили.

Нова Управа: п-ні С. Гаврилюк, го-
лова, п-ні П. Матіїв, заступниця,
п-ні Стефа Ландвіт, секретарка, п-ні
Анна Пилат, скарбничка. Референт-
ками стали — п-ні Олена Рохман ор-
ганізаційною, п-ні Яцура культурно-
освітньою.

Контр. Комісія: пп. Яцук і Жук.
Стефанія Ландвіт, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Річні збори 100 Відділу СУА

Дата: 25. лютого 1969 р.

Збори відкрила голова п-ні Євге-
нія Федак молитвою і привітала п-ні
Стек, представницю Окр. Ради СУА.

Преидія: п-ні Ф. Стек, голова, п-ні
М. Шевчик, секретарка.

Протокол із перших сходин ново-
заснованого Відділу відчитала п-ні
М. Шевчик.

Звіти Управи зложили — голова,
секретарка, касірка й референтки
організаційна та сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ начислює
18 членок, у тому 6 нових. Відбув
8 ширших сходин і 1 засідання Управ-
и. Вислав делегатку на привітання
Їх Блаженства Кардинала до Філя-
дельфії. Співпрацював із місцевими
організаціями.

б) **Культ.-освітня:** Відділ улашту-
вав курс писання писанок, Великодне

Увага ! Пресові референтки !

Пригадуємо наше прохання з 1968 р. — скорочувати дописи. Маємо більше
Відділів, а тим самим і більше дописів. Отже мусите одні одним поступатись.
Адже всі хочуть звітувати про свою працю!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ Н. Ж.

печення пасок і завиванців та про-
гульку з ініціативи Окр. Ради до
біологічного городу й Музею в Бавнд
Бруку. Зложив 100 дол. на ФКУ і 10
дол. на потреби церкви.

в) **Виховна:** Відділ улаштував прий-
няття для шкільної дітвори після
шкільного попису.

г) **Сусп. опіка:** Членки відвідували
хворих українців в їх місцевості, ви-
слано пачку воякові у В'єтнамі та
зложено пожертви на панахиду і за-
мість квітів.

Контр. Комісія поставила внесок на
уділення абсолюторії, що збори од-
ноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Розалія Тере-
бецька, голова, п-ні Євгенія Федак,
заступниця, п-ні М. Шевчик, секре-
тарка, п-ні Граб касірка. Референт-
ками стали — п-ні Янів організацій-
ною, пп. Рачинська і Дитинюк сусп.
опіки, пп. Сенюк і Принада gospodar-
ськими, п-ні Євгенія Федак — деле-
гатка до Окр. Ради.

Контр. Комісія: пп. Васічко і Се-
редоха.

У своєму слові представниця Окр.
Ради п-ні Стек підкреслила, що Від-
діл заснувався рік тому з невеликим
числом відданих членок. Під умілим
кермом його першої голови п-ні Фе-
дак і першої Управи та членства цей
малий Відділ працював широ і здо-
був собі в місцевості признання та
пошану.

Франя Стек, орг. референтка
Окр. Ради СУА

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Збірка на ювілейний Пресовий Фонд

На ширших сходинах 1 Відділу СУА
зложили: по 5 дол. пп. Катерина Пе-
лешок, Осипа Куровицька. По 2 дол.:
пп. Наталія Хоманчук, Наталія Гаври-
люк, Марія Андрушків. По 1 дол.: пп.
Стефанія Гуменюк, Марія Михайлів,
Стефанія Сенущак, Іванна Бенцаль,
Катерина Папуга, М. Лавер, Олена
Куновська, Леся Гой, Євдокія Криль,
Марія Матиль, Галина Дармограй,
Д. Мудра, Розалія Криль і Еле-
онора Гринів. Каса Відділу виплатила
25 дол. на ювілейний, а 25 дол. на
пресовий фонд і разом вислано 80
дол. Щире Спасибі!

Матеріали Дня Суспільної Опіки

в рамках ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ
можна замовити в Централі СУА за
надісланням 1 дол.

Туди входять такі праці:

Марія Квітковська: Проблематика у-
країнців у країнах нового посе-
лення

Олександра Ковальська: Матеріальне
положення українських поселен-
ців в Європі і Півд. Америці

Ольга Даниляк: Роля українського су-
спільного працівника і його прак-
тична праця в українській гро-
маді

Наталія Іванів: Значення Добровіль-
ної Жіночої Служби у харитатив-
ній праці

Тетяна Карпенко: Новий підхід до
життєвих проблем
Постанови Секції

Замовляйте книжку

Петра Чижики

„Як досягнути довголіття“

Уміщує ряд статей на тему гігієни
життя і раціональної відживи.

Ціна 1.50 дол.

Замовляти:

Mrs. Olena Chyzyk
81 Cummings St.
Irvington, N. J. 07111

Вже вийшла з друку книжка

КУХОВАРСЬКІ ПРИПИСИ

яка вміщує:

М'ЯСИВО
ГОРОДИНА й ОВОЧІ
ПЕЧИВО

Упорядкувала **НАТАЛІЯ КСОТЕЦЬКА**

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

2nd CLASS POSTAGE

PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

в часі від 1. березня до 30. квітня
1969 р. на:

ЮВІЛЕЙНИЙ ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Окружна Рада, Нью Йорк	25.00
Окружна Рада, Дітройт	25.00
Окружна Рада, Рочестер	10.00
Від. 1. Нью Йорк	25.00
„ 1 Нью Йорк (збірка)	30.00
„ 8 Бронкс	10.00
„ 10 Філядельфія	25.00
„ 11 Трентон	25.00
„ 21 Бруклін	25.00
„ 28 Ньюарк	50.00
„ 35 Озон Парк	25.00
„ 37 Дітройт	10.00
„ 42 Філядельфія	25.00
„ 43 Філядельфія	25.00
„ 47 Рочестер	15.00
„ 48 Філядельфія	10.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 57 Ютика	20.00
„ 59 Балтимор	50.00
„ 63 Дітройт	25.00
„ 64 Нью Йорк	25.00
„ 69 Лорейн	15.00
„ 70 Пассейк	25.00
„ 72 Нью Йорк	25.00
„ 74 Шикаго	20.00
„ 81 Дітройт	5.00
„ 83 Нью Йорк	25.00
„ 89 Кергонксон	10.00
„ 91 Бетлегем	10.00
„ 95 Бейон	10.00
Гурток Книголюбів, Рочестер	10.00
Гурток Книголюбів, Філядельфія	5.00
Олена Залізник, Монтреал	20.00
Ганна Ратич, Едісон	10.00
Анастазія Королишин, Дітройт	10.00
По 10 дол.: Марія Крамарчук, Рочестер, Ірина Подюк і д-р Галина Падюк-Клюфас, Сиракуз, Марія Головінська, Філядельфія.	
Надія Рудольф, Клівленд	5.00
Волод. Баслядинська, Клівленд	5.00
Ольга Ямчишин, Дітройт	5.00

По 5 дол.: Уляна і Володимир Білецькі та Сальвіна і Микола Іваницькі, Акрон, Анастазія Вагнер, Мартінсвіл, Марія Мельник, Сан Франціско, Мирослава Савчак, Бронкс, Марія Вислоцька, Ірвінгтон, Е. Гончарик, Кенора, Канада.

3 дол.: Софія Старух, Мілвіл.

2 дол.: Теодозія Стельмах, Дітройт.

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 4 Нью Йорк	10.00
„ 5 Дітройт	5.00
„ 7 Акрон	20.00
„ 17 Маямі	10.00
„ 26 Гемптремк	15.00
„ 42 Філядельфія	15.00
„ 44 Філядельфія	10.00
„ 64 Нью Йорк	25.00
„ 100 Картерет (членки)	5.00
По 10.00 дол.: Іванна Ратич, Едісон, Ольга Климкович, Пукіпісі, Анна Гогоша, Коговз, Степан Негрич, Картерет, Анна Стельмах, Балтимор, Юлія й Іван Левковичі, Філядельфія.	
8.50 дол.: Т. Пилявка, Шикаго.	
6.00 дол.: Д-р Галя Байкова, Лондон	
По 5.00 дол.: Аня Літинська й Олена Шиприкевич, Філядельфія, Юлія Демченко, Бейон, Е. Бяла, Шикаго, Вандрівник із Картерет, Марія Марусевич, Нью Йорк, Стефанія Савчук, Торонто, Марія Маковська, Ленкастер, Емілія Онишкевич, Ірвінгтон, Роман Громницький, Дейвідсон, Уляна Андрущенко, Лестер, Марія Стасюк, Н. Маямі, Анна Чорній, Балтимор.	

По 3.00 дол.: Д. Витанович, Шикаго, Марія Барагура, Вудгейвен.

По 2.00 дол.: Анастазія Богданович, Маямі, Ольга Макар, Дітройт, Олександра Волошин, Клівленд, Софія Бульчак, Торонто, Дарія Ломницька, Вест Гемптон, Софія Прокоп, Палмертон, Тая Дубецька, Нью Гейвен.

По 1.00 дол.: Слена Стахнів, Сіклервіл, Марія Франко, Ньюарк, Стефанія Мигаль і Люба Федорко, Дітройт, Марія Коробій, Клівленд, Євгенія Мисько, Шикаго, Галина Головацька, Кліфтон, Марія Паньківська, Нью Йорк, Оксана Копачівська, Гемілтон, Лідія Придаткевич, Овенборо, Іванна Витвицька і М. Панчук, Нюрнберґ, Д. Бурштинська, Шикаго, Розалія Терезька, Картерет.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 7 Акрон	60.00
„ 16 Міннеаполіс	15.00
„ 28 Ньюарк	48.00
„ 29 Шикаго	30.00
„ 33 Клівленд	135.00
„ 38 Ленсінґ	5.00
„ 47 Рочестер	52.00

„ 63 Дітройт	66.00
„ 64 Нью Йорк	45.00
„ 66 Нью Гейвен	33.00
„ 90 Філядельфія	15.00

Анна Стельмах, Балтимор 15.00

По 10.00 дол.: Маркіян Грабовенський та Юлія й Іван Левкович, Філядельфія.

По 5.00 дол.: Євфрозина Гойда, Джемейка Плейн, Ольга і Володимир Колодії, Ньюбері, Вікторія Ларзон, Дітройт, М. Заборська й Марійська Дружина, Філядельфія.

„ФОНД 500“:

Від. 7 Акрон	50.00
„ 64 Нью Йорк	20.00
„ 66 Нью Гейвен	50.00
„ 87 Кентон	10.00
Орися і Лев Марків, Нью Гейвен	10.00

МУЗЕЙ СУА:

Від. 4 Нью Йорк	25.00
„ 7 Акрон	50.00
„ 28 Ньюарк	50.00
„ 35 Озон Парк	50.00
„ 82 Нью Йорк (2 роки)	100.00
„ 91 Бетлегем	25.00
„ 93 Гартфорд	10.00

ВІДЗНАКИ СУА:

Окружна Рада, Дітройт	87.50
Від. 2 Честер	21.00

ВИХОВНИЙ ФОНД:

Відділ 33 СУА, Клівленд	28.00
Орися і Борис Дурбаки, Шикаго	5.00
Ірина Кашубинська, Клівленд	10.00
О. і В. Шиприкевичі, Філядельфія	10.00

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА:

Ірина Кашубинська, Клівленд	50.00
-----------------------------	-------

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА:

Від. 37 Дітройт	25.00
Від. 61 Виппані	50.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

ЗАМОВЛЯЙТЕ

о. д-ра І. Нагаєвського

РІВНОАПОСТОЛЬНА СВ. ОЛЬГА

життєпис нашої святої

Ціна \$1.00